

**ПЕДАГОШКИ ФАКУЛТЕТ У УЖИЦУ
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
Трг Светог Саве 36, 31000 Ужице
www.pfu.kg.ac.rs**

**ДОКУМЕНТАЦИЈА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ
СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА ОСНОВНИХ АКАДЕМСКИХ СТУДИЈА
ПЕДАГОГИЈА
КЊИГА ПРЕДМЕТА**

Ужице, 2022.

ПРЕДМЕТИ ПРВЕ ГОДИНЕ

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Општа педагогија 1			
Наставник: Бојовић П. Жана, Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: обавезни, I семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: да студенти стекну знања о педагогији као научној дисциплини и односу педагогије према другим наукама; стекну знања о појму васпитања, концепцијама и факторима и разумеју законитости васпитања; оспособљавање студената за разумевања места васпитања у односу на друштво и културу.			
Исход предмета: Студенти: 1) разумеју појам и разлоге настанка васпитања као и развој педагошких идеја у различитим друштвеним формацијама; 2) разумеју узрочну вези васпитања, културе и друштва; 3) разумеју основне појмове у педагогији, педагошке дисциплине и 4) поседују знања о теоријама и факторима развоја личности.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Развој васпитања кроз друштвене формације; Преглед идеја о васпитању; Васпитање – специфичан процес и делатност; Појам, значај и појавни облици васпитања; Личност и васпитање; Васпитање и друштво; Васпитање и култура; Појам, предмет и задаци педагогије; Педагошке категорије и појмови; Конститутивни и епистемолошки елементи педагогије; Педагогија и друге науке; Систем педагошких научних дисциплина; Критика педагогије; Схватање развоја и васпитања личности у педагогији; Педагошко схватање моћи и граница развоја личности; Фактори развоја личности; Теорија емпиризма; Теорија нативизма; Теорија конвергенције; Мултифакторска теорија; Теорија самоактивности; Циљ, детерминанте и задаци васпитања. Различита полазишта при конкретизацији циља васпитања. Концепције васпитања; Основни фактори васпитања; Педагошка начела, поступци и средства васпитног рада. Систем васпитања. Основни чиниоци система васпитања. <i>Практична настава:</i> Преглед идеја о васпитању – сличности и разлике; Увид у основне критеријуме развоја васпитања; Анализа позиције ученика у процесу васпитно-образовног рада; израда шеме: перспектива циљева и задатака школског васпитања; таксономија васпитно-образовних циљева.			
<i>Обавезна литература:</i> Антонијевић, Р. (2013). <i>Општа педагогија</i>. Београд: Филозофски факултет и Институт за педагогију и андрагогију. Трнавац, Н., Ђорђевић, Ј. (2013). <i>Педагогија</i>, Београд: Научна књига. (први део) Грандић, Р. (2004). <i>Увод у педагогију</i>. Нови Сад: КриМел, Будисава. Будимир-Нинковић Гордана (2020). <i>Педагогија-фундаментална знања</i>. Јагодина: Народна библиотека "Радислав Никчевић"; Сомбор: Педагошки факултет. Влаховић и сар. (1996). <i>Општа педагогија</i>. Београд: Учитељски факултет и Центар за усаавршавање руководиоца у образовању. Микановић, Б. (2017). <i>Основе педагогије</i>. Бања Лука: Филозофски факултет у Бања Луци, стр. 15-151, 207-213. <i>Проширена литература:</i> Микановић, Б. Јевтић, Б. (2015). <i>Научни развој педагогије и подручја васпитања</i>. Лакташи: Графомарк . стр. 77 – 236. Поткоњак, Никола (2003). <i>XX век - ни „век детета“ ни век педагогије: има наде – XXI век</i>. Нови Сад: Савез педагошких друштава Војводине, Бања Лука: Педагошко друштво Републике Српске. Братанић, М. (2002). <i>Парадокс одгоја</i>. Загреб: Хрватска свеучилишна накнада.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: Монолошка; дијалoшка; дискусија.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	10	усмени испт	50
колоквијум-и	30		
семинар-и	5		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Увод у општу психологију			
Наставник: Златић Ђ. Лидија			
Статус предмета: обавезни, I семестар			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: нема			
Циљ предмета: : Основни циљ овог предмета јесте да студенти стекну базичну психолошку писменост, да стекну основна знања о психологији као научној дисциплини и да овладају основним психолошким појмовима који су им потребни као појмовни апарат за учење других психолошких предмета. Такође је циљ да студенти стекну разумевање основних методолошких законитости из психологије			
Исход предмета: На крају курса студент треба да разуме: основне појмове из психологије; основне теоријске поставке из области психологије; основне методолошке поставке и законитости из психологије; да сагледају значај психолошких знања .			
Садржај предмета: Теоријски и практични задатак психологије .Историја развоја психологије као научне дисциплине. Однос психологије и других научних дисциплина. Предмет и научне методе психологије. Основне психолошке школе и правци. Биолошке основе психичког живота. Социјалне основе психичког живота. Рано учење и његове импликације. Психички процеси и способности: осећај, опажање, представе, пажња, учење (класично условљавање, инструментално условљавање, учење по моделу, учење увиђањем). Памћење, заборављање. Мишљење. Интелигенција.Емоције . Мотивација. Темперамент. Карактер. Зрела личност. Интересовања. Фрустрације. Конфликти.Група. Поремећаји душевног живота и понашања. У практичном делу рада студенти увежбавају стечена знања и примењују стечена знања, анализирају, упоређују и изводе консеквенце различитих налаза или поставки у оквиру садржаја опште психологије. Рад по групама има за циљ да развију умења групног рада, аргументованог изношења властитог става, доношења одлуке, као и да развију способност развијају способност критичке анализе туђих ставова и образложења			
Препоручена литература Рот, Н. и Радоњић,С. (2009). <i>Психологија</i> , Београд, Завод за удзбенике и наставна средства Требјешанин, Ж ,Драговић,Н., Ханак, Н. (2008). <i>Увод у психологју</i> , Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију. Требјешанин, . (2017). <i>Психологија</i> , Завод за уџбеника и наставна средства,Београд Хрњица,С. (2005): <i>Опита психологија са психологијом личности</i> , Научна књига Нова, Београд			
Број часова активне наставе	Предавања: 4	Практични рад: 2	
Методе извођења наставе: Предавања. Активни и интерактивни облици рада: решавање проблема индивидуално и у малим групама; заједничке дискусије; задаци са применом знања- самостални истраживачки и практични рад.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања и вежби	20	писмени испит	30
практична настава	20	усмени испит	30
семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Општа педагогија 2			
Наставници: Бојовић П. Жана			
Статус предмета: обавезни, II семестар			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: положен испит из студијског предмета <i>Општа педагогија I</i>			
Циљ предмета: Оспособљавање студената за разумевање свестраног развоја личности; овладаност знањима која се односе на задатке васпитних подручја као и уочавање њихове узајамне повезаности; оспособљавање студената за обликовање садржаја за остваривање задатака у оквиру васпитних подручја; овладаност знањима и примена општих начела васпитања у различитим ситуацијама васпитања и образовања.			
Исход предмета: Студент је оспособљен да разуме основне поставке свестраности у развоју личности; поседује и примењује знања о васпитним подручјима; разуме васпитна начела и повезује њима адекватне васпитне методе и средства; повезује и примењује стечена знања из области васпитних подручја у циљу давања предлога и идеја за решавање проблема који се јављају у васпитно-образовном раду.			
Садржај предмета			
Теоријска настава:			
Општи теоријски ставови и приступи васпитању целовите личности. Појам свестрано развијене личности; Подручја васпитања: појам, подела и развојни облици. Васпитање у функцији свестраног развоја личности; Васпитна подручја, циљеви, задаци и њихова међусобна повезаност; Физичко васпитање; Интелектуално васпитање; Морално васпитање; Естетско васпитање; Радно васпитање; Емоционално васпитање; Подручја реализације васпитања. Општа начела васпитања.			
Практична настава:			
Анализа позиције васпитаника у процесу васпитно-образовног рада; израда шеме: перспектива циљева и задатака школског васпитања; таксономија васпитно-образовних циљева; вежбе у циљу разумевања задатака васпитних подручја – кроз развој педагошких идеја.			
Обавезна литература:			
Антонијевић, Р. (2013). <i>Општа педагогија</i> . Београд: Филозофски факултет и Институт за педагогију и андрагогију.			
Трнавац, Н., Ђорђевић, Ј. (2013). <i>Педагогија</i> . Београд: Научна књига. (први део)			
Грандић, Р. (2004). <i>Увод у педагогију</i> . Нови Сад: КриМел, Будисава.			
Будимир-Нинковић Гордана (2020). Педагогија-фундаментална знања. Јагодина: Народна библиотека "Радислав Никчевић"; Сомбор: Педагошки факултет.			
Влаховић и сар. (1996). <i>Општа педагогија</i> . Београд: Учитељски факултет и Центар за усаавршавање руководиоца у образовању.			
Микановић, Б. (2017). <i>Основе педагогије</i> . Бања Лука: Филозофски факултет у Бања Луци, стр. 15-151, 207-213.			
Проширена литература:			
Микановић, Б. Јевтић, Б. (2015). <i>Научни развој педагогије и подручја васпитања</i> . Лакташи: Графомарк . стр. 77 – 236.			
Поткоњак, Никола (2003). <i>XX век - ни „век детета“ ни век педагогије: има наде – XXI век</i> . Нови Сад: Савез педагошких друштава Војводине, Бања Лука: Педагошко друштво Републике Српске.			
Братанић, М. (2002). <i>Парадокс одгоја</i> . Загреб: Хрватска свеучилишна накнада.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 3	Практична настава: 2	
Методе извођења наставе: Монолошка; дијалошка; дискусија.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	10	усмени испт	50
колоквијум-и	30		
семинар-и	5		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Информатика			
Наставник: Арсовић Б. Бранка			
Статус предмета: обавезни, I и II семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета Кроз овај курс студенти развијају и стичу информатичку свесност и писменост, која ће им користити у будућем позиву: стицање теоријских и практичних знања из ИКТ; усвајање и савлађивање основних информатичких појмова; стицање искустава и овладавање радом са одређеним софтверским алатим; стицање знања из најчешће коришћених софтверских алата, као и разумевање њихове примене у васпитно-образовном и педагошком контексту; оспособљавање за самостални рад на рачунару, а у педагошком контексту примене рачунара; развој мултимедијалних, комуникацијских, ИКТ компетенција; оспособљавање студената да примене ИКТ знања у свим областима свог будућег професионалног деловања; овладавање ИКТ знањима и вештинама неопходних за праћење иновација у области науке и струке, за континуирано стручно усавршавање и наставак студирања; оспособљавање студената за доживотно учење и само-усавршавање на пољу ИКТ.			
Исход предмета На крају курса студенти: разумеју и знају архитектуру рачунара и принцип рада рачунара; познају историјски развој информатичко-рачунарске технологије и софтверско-програмске подршке; познају могућности примене рачунара у карактеристичним захтевима њиховог позива; имају практично знање рада у оперативном систему Windows, самостално врше обраду текста и припрему за штампу у MS Word-у, табеларних података и унакрсна израчунавања у MS Excel-у и креирају табеле у истој апликацији; креирају мултимедијалне презентације и други материјал у MS PowerPoint-у; знају и умеју да раде у web окружењу, претражују интернет за одређене податке, користе бројне web сервисе (www,email,web search & web browsers, blog...); креирају материјал погодан за објављивање на Интернету; користе информатичко-технолошких средстава у свакодневном раду и учењу, која ће се касније пренети на посао и професионалну активност.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Наставни план обухвата програм предавања и вежби из информатике. Модул предавања обухвата следеће тематске целине: Упознавање са основним информатичким и рачунарским појмовима; Упознавање са основним елементима рада на рачунару; Упознавање са могућностима примене информатике у другим областима; Упознавање са могућностима педагошке примене информатике; Трендови у развоју и примени информатике. <i>Практична настава</i> Модул вежби обухвата следеће тематске целине: Упознавање са основама рада у ОС Windows; упознавање са апликативним пакетом MS Office; упознавање са алатом Ms Word и могућностима његове примене у будућем позиву студената; упознавање рада са алатом MS Excel и могућностима његове примене у будућем радном окружењу; упознавање израде мултимедијалних презентација у алату Power Point и могућности прилагођавања презентација за професионалне потребе; упознавање са web окружењем, основе рада на Интернету (слање/примање е-поште, претраживање података на Интернету, рад у неким образовним платформама); упознавање рада у алату FrontPage и креирање материјала погодног за објављивање на Интернету (креирање сајта и web презентација), као и могућности примене истих.			
Литература 1. Арсовић, Бранка (2010), <i>Софтверски алати у настави</i> , Учитељски факултет, Ужице. 2. Арсовић, Бранка (2006), <i>Информатика за учитеље и васпитаче</i> , Учитељски факултет, Ужице. 3. Арсовић, Бранка (2008), <i>Интернет – брзо и лако, без тајни</i> , Учитељски факултет, Ужице. 4. Ранђић, Синиша, Радојичић, Мирослав (2001), <i>Основи компјутерске технологије</i> , Виша техничка школа за индустријски менаџмент, Крушевац.			
Број часова	активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 1
Методе извођења настав: предавања и лабораторијске вежбе, интерактивни приступ на предавањима и вежбама; кооперативни рад наставника и студената, рад у паровима и мањим групама, радионичарски рад по групама, самостални рад студената на рачунару и online – путем самосталних консултација (мејловима, конференцијским разговорима или у чет групама), путем група и предметних страна на друштвеним мрежама .			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	14
практична настава	5	усмени испт	46
колоквијум-и	30		
семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Филозофија			
Наставник: Ерић Д. Миломир			
Статус предмета: обавезни, I семестар			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: нема			
Циљ предмета: 1) Упознавање студената са основним филозофским појмовима, проблемима, становиштима, историјским периодима и филозофским теоријама; 2) Упознавање са улогом и значајем филозофије за постављање темеља савремене науке, културе и цивилизације; 3) Оспособљавање студената за разумевање и аргументовано расправљање о различитим филозофским проблемима и становиштима, развијање културе дијалога; 4) Увођење студената у теме и проблеме најважнијих филозофских дисциплина: појам и хијерархија вредности, морално понашање и расуђивање, уметничко стварање и доживљавање, извори сазнања и границе сазнања; 5) Повезивање филозофско-теоријских увида са образовним и васпитним процесом.			
Исход предмета: Овладаност основним појмовима, проблемима, становиштима, историјским периодима и филозофским теоријама; изграђеност и заузимање ставова о најзначајнијим друштвеним питањима: полно, расно, национално, итд.; разумевање праваца развоја модерне и постмодерне мисли.			
Садржај предмета Теоријска настава Силабус чине курикулум или план и програм рада, циљеви и задаци назначеног курса/предмета, као и методе рада и обавезе студената. Наставни план обухвата број часова предавања и вежби, седмично (2 +1). Наставни програм обухвата програм предавања и програм вежби. Оба програма односе се на основне филозофске проблеме, правце, становишта, теорије и историјске периоде. У овом курсу, студенти ће се упознати са основним проблемима и подручјима филозофских истраживања, а историјски приступ пружиће им могућност упознавања и упоређивања различитих филозофских становишта и праваца. Практична настава На семинарским вежбама студенти уз помоћ професора, али и самостално, анализирају и тумаче изворне филозофске текстове, расправљају о аргументима који су у тим текстовима изложени и на тај начин подижу властити ниво разумевања и аргументованог расправљања о филозофским проблемима.			
Литература 1. Перовић, М. (1997). <i>Историја филозофије</i> , Катедра за филозофију Филозофског факултета, Нови Сад. 2. Савић, М., Цветковић, В., Цекић, Н. (2004), <i>Филозофија</i> , Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. Шира литература: 3. Платон, <i>Држава, Гозба</i> 4. Аристотел, <i>Никомахова етика</i> 5. Ђурић Н. Милош, <i>Историја хеленске етике</i> , Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. 6. Декарт, <i>Расправа о методи</i> 7. Јасперс, <i>Духовна ситуација времена</i> 8. Фром, Е., <i>Бекство од слободе</i> 9. Сатр, Ж-П., <i>Егзистенцијализам је хуманизам</i> 10. Коплстон, <i>Историја филозофије</i>			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава:1
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	10	Писмени испит	
Практична настава	10	Усмени испит	60
Колоквијум-и			
Семинари-и	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Логика			
Наставник: Ерић Д. Миломир			
Статус предмета: обавезни, II семестар			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање студената са најважнијим проблемима логике, филозофије науке и научне методологије; упознавање студената са значајем логике и рационалног тумачења света као претпоставке савремене науке и цивилизације; упознавање студената са различитим врстама аргументације и границама њихове примене; развијање код студената способности аргументованог и критичког мишљења.			
Исход предмета: Овладаност методама рационалне аргументације, формиран рационалан однос према стварности, развијена способност критичког мишљења, развијена култура дијалога.			
Садржај предмета Теоријска настава Предавања се односе на основне проблеме логике и елементе мишљења, као што су појам, суд, закључак, доказ и грешке у закључивању. Студенти се припремају за практичну примену основних логичких операција и методолошких сазнања, као што су: односи између појмова, проблеми дефинисања појмова, врсте и односи судова, врсте закључивања, правилни и неправилни поступци закључивања, проблеми научних метода, проблеми научне аргументације и сл. Мањо део наставе се односи на елементе филозофије науке и научне методологије, као што су појам научне теорије и хипотезе, појам научног објашњења и научног закона, појам научне методе и појам и теорије истине. Практична настава На практичној настави студенти кроз велики број вежбања утврђују знања стечена на предавањима и постају способни да их примене на великом броју различитих ситуација и примера.			
Литература 1. Марковић, М. (2004), <i>Логика</i> , Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. 2. Петровић, Г. (2007), <i>Логика</i> , Завод за уџбенике, Београд.			
Шира литература: 1. Аристотел (1970), <i>Органон</i> , Култура, Београд. 2. Коен, М., Нејгел. Е. (2006), <i>Увод у логику и научни метод</i> , Јасен, Београд. 3. Кун, Т. (1986), <i>Структура научних револуција</i> , Нолит. 4. Новаковић, С. (1984), <i>Хипотезе и научно сазнање</i> , Нолит, Београд.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе: монолошки и дијалошки метод, метод текстуалне анализе.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	20	писмени испит	
практична настава	20	усмени испит	60
колоквијум-и		есеј	
семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Основи психологије личности			
Наставници: Златић Ђ. Лидија			
Статус предмета: обавезни, I и II семестар			
Број ЕСПБ: 9			
Услов: положени одговарајући испити из претходног семестра			
Циљ предмета: Основни циљ овог предмета јесте да студенти овладају научним сазнањима о личности, да на основу тих сазнања боље разумеју себе и друге, да развију осетљивост за позицију ”другога”. Циљ је да студенти разумеју основне факторе који утичу на развој личности. Циљ је да се студенти упознају са основним методама и техникама у проучавању личности и да развију критичку анализу. Такође је циљ и оспособљавање за примену стечених знања у пракси.			
Исход предмета: Студент разуме основне концепте о структури и динамици личности; разуме и схвата упоредну анализу различитих теорија личности; оспособљен је за критичку рефлексију и саморефлексију у односу на садржај предмета и примену стечених знања у пракси.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Историјат интересовања за личност и њено проучавање. Шта је личност, научно испитивање личности. Предмет и методе психологије личности. Велике теорије личности и њихове основне поставке. Фројдова психоаналитичка теорија. Неофројдијанске теорије личности (Јунг, Адлер, Хорнај). Бихејвиористичка теорија личности. Хуманистичке теорије личности (Маслов, Роџерс). Теорије црта личности(Олпорт, Кател, Ајзенк и „Великих пет“).Структура личности. Личност као организација особина. Различити начини мерења личности. Повезаност теоријског концепта и методологије истраживања личности. Темперамент. Карактер. Појам о себи, самопоштовање и идентитет. Зрелост личности. Појам социјализације и веза са развојем личности. Личност у односу са другима. Прилагођавање личности. Предрасуде и стереотипи. Конформизам, послушност, помагање другима и од чега оно зависи. социјална фацилитација, социјално дангубљење, социјална тежња, алтруизам, (просоцијално понашање, деиндивидуализација и како је спречити). Траума, стрес и криза. Психолошки поремећаји понашања и практична и теоријска примене сазнања из психологије личности.			
<i>Практична настава.</i> У практичном делу рада студенти увежбавају стечена знања и примењују стечена знања, анализирају, упоређују и изводе консеквенце различитих налаза или поставки у оквиру садржаја психологије личности (праве компаратвну анализу теорија личности; примењују одређене технике за испитивање личности као и раде испитивање одређених фактора на развој личности –улога породице, школе на развитак личности).			
Литература: Рот. Н. (1963). <i>Психологија личности</i> . Београд: Завод за издавање уџбеника Републике Србије Фулгози, А. (1985). <i>Психологија личности, теорија и истраживања</i> , Школска књига, Загреб Хол, К. и Линдзи. Г (1983). <i>Теорије личности</i> . Београд: Нолит Хрњица, С. (2005). <i>Општа психологија са психологијом личности</i> , Научна књига Нова, Београд			
Број часова наставе	активне	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: предавања и активни облици рада (решавање проблема, дискусије, самостални рад, презентација, израда есеја и извештаја.			
Начин провере знања: писмени испити, усмени испит, презентација пројекта, семинари итд.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања и вежби	10	писмени испит	20
самостални истраживачки рад	20	усмени испит	50

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Страни језик 1 (Енглески језик 1)			
Наставник: Томић Р. Горица			
Статус предмета: обавезни, I и II семестар			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: нема			
Циљ предмета: Развијање и усавршавање језичких знања и компетенција, на рецептивном и продуктивном нивоу, са посебним акцентом на писаном језику. Уочавање особености писаног језика и језика струке, овладавање стручном терминологијом на енглеском језику. Развијање вештине превођења са енглеског и на енглески језик, као и писања резимеа, извештаја, презентација, есеја. Оспособљавање за самостално коришћење стручне литературе на енглеском језику и развијање интересовања за личним професионалним усавршавањем.			
Исход премета: Студент самостално користи енглески језик у комуникацији (усмено и писмено) везаној за струку, разуме слушањем и читањем излагања и текстове из области струке (стручна литература на енглеском језику, аудио и видео материјал, интернет), презентује резултате рада на пројекту у пару или групи, користи енглески језик као средство за стицање нових знања и вештина из области струке самосталним трага за литературом на енглеском језику везаном за област његовог интересовања, самостално унапређује сопствено знање језика и језичке вештине коришћењем научне и стручне литературе на енглеском језику, у писаној и електронској форми.			
Садржај предмета Теоријска настава Кратак преглед граматике енглеског језика карактеристичне за стручни енглески језик и академски начин изражавања; академско писање (писање резимеа, есеја и презентација); основе теорије превођења. Практична настава Развијање и усавршавање свих језичких вештина, са посебним нагласком на писању и читању. Медијација, језик као средство комуникације, енглески језик струке, образовне науке, принципи успешног превођења. Развој језичких вештина: напредне вештине читања, разумевање читањем и слушањем, дискусија, изражавање става и мишљења о темама везаним за струку, писање резимеа, извештаја и презентација. Консултације у вези са самосталним радом студента.			
Литература Murphy, R. (1990). <i>English Grammar in Use</i> , Cambridge University Press. Thompson, A. J., Martinet, A. V. (1994). <i>A Practical English Grammar</i> , Oxford, Oxford University Press. Љубичић, Гордана (2011). <i>English Grammar Practice Exercises</i> , Учитељски факултет Ужице. Ужице Стручна литература у писаној и електронској форми по избору студента (из уже научне области – усмерења на мастер студијама).			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 0	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: монолошка, дијалошка, комбинована			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
Активност у току предавања	10	писмени испит	70
Практична настава			
Колоквијум-и			
Семинар-и			
Презентација пројекта	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Основи социјалне психологије			
Наставник: Златић Ђ. Лидија			
Статус предмета: изборни заједнички, I семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета Упознавање важних социјално психолошких појмова (социјално психолошки концепти и теорије и социјално психолошкиа тумачења карактеристика појединаца и социјалне интеракције) и разумевање социјално психолошких аспеката појава којима ће се у свом раду бавити педагози.			
Исход предмета:			
Нивои знања: на крају курса студенти разумеју основне стратегије и технике истраживања у социјалној психологији, поседује основна знања о социјално психолошким процесима, схватају улогу коју социјална психологија има у њиховом професионалном ангажману.			
Ниво вештина: студенти показују умеће израде и примене појединих техника за прикупљање података, препознају и идентификују основне законитости социјално психолошких појава, имају развијене способности за самосталан истраживачки рад у овој области.			
Садржај предмета.			
Општи теоријски приступ у социјалној психологији. Психоаналитичке, бихејвиористичке, гешталтистички приступ, теорија улога и симболички интеракционизам, Процеси социјализације. Социјално учење. Учење по моделу, идентификација, имитација и учење улога. Опажање особа и група. Групе- врсте , структура и динамика. Вођство – односи унутар и између група. Агенси социјализације: породица, школа, вршњаци, мас медији. Култура и социјализација. Објашњење повезаности културе и личности. Положаји и улоге. Друштвене структуре, социјални фактори и понашања. Утицај социјалних фактора на опажање и оцењивање особа. Утицај социјалних фактора на учење и памћење. Гласине и ширење гласина. Социјализација биолошких потреба. Социјални мотиви усмерени на повезаност са другим људима. Утицај социјалних фактора на опажање. Утицај социјалних фактора на памћење и учење. Мотив за постигнућем. Афилијативни мотив. Агресивност. Алтруистичко понашање. Конформирање. Послушност и покоравање. Предрасуде. Борба против предрасуда. Методе и технике социјално психолошког испитивања.			
Литература			
1. Рот, Н. (2006). Основи социјалне психологије, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд			
2. Хавелка, Н. (1992). Социјална перцепција, Завод за уџбенике и наставна средства одабрана поглавља			
3. Рот, Н. (2006). Психологија група, Завод за уџбенике и наставна средства , Београд , одабрана поглавља			
4. Хавелка, Н. Кузмановић, Б. Попадић, Д. (1998). Методе и технике психолошких истраживања, Друштво психолога Србије			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 0	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: предавачка, предавања са приказом и демонстрацијом карактеристичних експеримената; кооперативна наставник–студент; кооперативни рад у малим групама, тимско учење, проблемска настава; истраживања студената (индивидуално и у групи); консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања		Писмени испит	20
Активност у току вежби	30	Усмени испит	20
Колоквијум-и	30		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Медији и комуникације			
Наставник: Ерић Д. Миломир			
Статус предмета: изборни, I семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: 1) Упознавање студената са основним појмовима, проблемима, методама и врстама комуникације; 2) Упознавање са значењем и значајем комуникологије и масмедиологије као темељне претпоставке савремене културе и цивилизације; 3) Развој комуникационих способности и оспособљавање студената за различите врсте комуницирања, посредством разних средстава комуникације; 4) Увођење студената у проблематику манипулације и (зло)употребе медија; 5) Примена етичких и естетичких категорија на валоризацију масмедија, итд.			
Исход предмета: Овладаност основним појмовима, проблемима и становиштима комуникологије; изграђен критички став о најзначајнијим друштвеним питањима, итд.; разумевање праваца развоја савременог друштва као и начина функционисања и деловања медија масовних комуникација.			
Садржај предмета Теоријска настава Силабус чине курикулум или план и програм рада, циљеви и задаци назначеног курса/предмета, као и методе рада и обавезе студената. Наставни план обухвата број часова предавања: седмично (2). Наставни програм обухвата програм предавања, која се односе на основне комуниколошке појмове, методе, технике и проблеме. У овом курсу, студенти ће се упознати са основним појмовима и проблемима комуникологије, врстама и средствима комуникације – као и методама рецепције и креације, посредством mass media. Увођење у комуникологију. Логичко–семиолошко заснивање комуникологије. Феноменологија масовних комуникација. Појам и врсте штампаних медија. Радио и аудитивна средства маскомуникација. Филм као медиј мас–комуникација. Визуелна средства маскомуникација. Утицаји, манипулација и (зло)употреба медија. Образовна функција mass media.			
Литература 1. Гоне, Ж. (1998), <i>Образовање и медији</i> , CLIO. 2. Лоример, Р. (1998), <i>Масовне комуникације-компаративни увод</i> , CLIO. 3. Маклуан, М. (1973), <i>Гутембергова галаксија</i> , Београд: Нолит.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе: у извођењу наставе користе се монолошка и дијалошка метода, затим метода анализе различитих медијских садржаја.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		Поена	
Активност у току предавања		20	
Практична настава		Усмени испит	
Колоквијум-и		60	
Семинар-и		20	

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Педагогија слободног времена			
Наставник: Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: изборни, II семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета			
Упознавање: слободног времена као савремене цивилизацијске појаве, суштине васпитања за слободно и у слободном времену, значаја вредносних оријентација за слободно време, значаја културе за слободно време и културе слободног времена, смисла ставаралачке слободе у слободном времену, могућности хуманистичког васпитања у слободном времену, породице и школе као основних фактора слободног времена и теоријско-методолошких основа и проблема конституисања педагогије слободног времена.			
Исход предмета			
Студенти ће бити способни да: појмовно одреде слободно време и да користе педагошке импликације слободног времена у васпитању, критички врше анализу и унапређивање васпитања у слободном и за слободно време, развијају културу слободног времена, стваралачки организују слободно време, хуманизују слободно вријеме, превентивно делују на спречавању асоцијалног понашања у слободном времену, унапређују утицај породице и школе у процесу васпитања за и у слободном времену, те да препознају, теоријски и практично развијају конститутивне компоненте педагогије слободног времена.			
Садржај предмета			
Теоријска настава:			
Појам, предмет, циљ и задаци педагогије слободног времена; Појам слободног времена; Васпитање у слободном времену и васпитање за слободно време; Вредносне оријентације и слободно време; Култура и слободно време; Стваралачка слобода - основни принцип слободног времена; Хуманистичко васпитање у слободном времену и еманципација личности; Асоцијално чпонашање младих и слободно време; Породица и слободно време младих; Школа и слободно време младих; Теоријско-методолошки проблеми педагогије слободног времена			
Практична настава:			
Израда истраживачких инструмената о слободном времену, креирање програма за унапређење слободног времена			
Литература			
Budimir-Ninković, G. (2013). <i>Pedagogija slobodnog vremena</i> . Jagodina: Pedagoški fakultet.			
Бранковић, Д. и Микановић, Б. (2017). <i>Васпитање и слободно вријеме</i> . Филозофски факултет: Бања Лука.			
Branković, D. (2009). Kultura i slobodno vrijeme. U zborniku <i>Naučna i duhovna utemeljenost društvenih reformi</i> , str. 497-508. Banja Luka: Filozofski fakultet.			
Branković, D. i Mikanović, B. (2010). Vrijednosne orijentacije i slobodno vrijeme. U <i>Kultura i obrazovanje – determinante društvenog progressa</i> . Banja Luka: Filozofski fakultet.			
Grandić, R. (1999). <i>Slobodno vreme i kultura mladih</i> . Novi Sad: Filozofski fakultet.			
Ješić, D. (2000). <i>Porodica i slobodno vreme mladih</i> . Užice: Učiteljski fakultet.			
Kačavenda-Radić, N. (1989). <i>Slobodno vreme i obrazovanje</i> . Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.			
Komar, Z. (2009). Slobodno vrijeme kao vrijeme istinskog obrazovanja. U <i>Filozofska istraživanja</i> , br. 114. Zagreb: Hrvatsko filozofsko društvo.			
Mikanović, B. (2010). Pedagoški aspekti slobodnog vremena. U <i>Radovi</i> , br. 13. str. 163-177. Banja Luka: Filozofski fakultet.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе			
Предавања заснована на мултимедијалним презентацијама, сарадничком учењу, интзерактивном групном раду			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	
поена		Завршни испит	
активност у току предавања		писмени испит	
практична настава		усмени испт	
колоквијум-и			
семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Социологија детињства и школовања			
Наставник: Кошарац Р. Бисерка			
Статус предмета: изборни, II семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање студената са основним проблемима савременог детињства и школовања и социолошким приступом њиховом проучавању. Анализа најзначајнијих теоријских и методолошких парадигми и критичко разматрање њихове примене у савременим истраживањима у овој области.			
Исход предмета: Способност критичке анализе предности и недостатака савремених теоријских и методолошких приступа у истраживању детињства и школовања и базична припрема за истраживачки рад са децом. Способност критичког разматрања положаја и друштвене улоге васпитача и наставника и процене образовних политика.			
Садржај предмета Детињство као друштвено-културни конструкт; Еволуција идеја о детињству и старању о деци и њихов друштвено-историјски контекст; „Откриће“ детињства у Новом веку и развој нове породичне осећајности; Институционализација детињства: сегрегација и надзор; Индивидуализација и фамилизација детињства у друштвима касне модерности; Друштвена диференцијација: детињство и школовање у светлу утицаја класе, рода, етничитета, града и села; Политике детињства: између протективних права и права на партиципацију; Породица и школа као свакодневни контекст детињства; Дете, медији и култура и стил живота као извор културног капитала; Дете у друштву вршњака: пријатељи, познаници, и простори детињства; Школа као простор за реализацију стратегија социјалних актера: васпитачи, учитељи, родитељи; Детињство и школовање у локалном, националном и глобалном окружењу; Детињство и школовање као пројекат и „инвестиција“; Детињство у времену кризе брака и породице; Детињство и школовање у времену незапослености и прекаријата: пауперизација детињства.			
Литература Томановић, С. (приред.) (2004)., <i>Социологија детињства</i> ,ЗУНС, Београд Naralambos M. (2002): <i>Sociologija: Teme i perspektive</i> , (поглавље: образовање), Golden marketing, Zagreb.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 0	
Методе извођења наставе Интерактивна настава у којој се смењују класична предавања, семинари и дискусије.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
(а) активност у току предавања	20	писмени ицпит	30
Семинарски	10	усмени испит	40

ПРЕДМЕТИ ДРУГЕ ГОДИНЕ

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Историја педагогије			
Наставник: Стојановић В. Сениша			
Статус предмета: обавезни, III и IV семестар			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање са историјом педагошке мисли, развијање критичког односа према педагошком историјском наслеђу и различитим педагошко-историјским приступима у области педагошких одеја. Стицање знања о развоју школства, васпитања и образовања у Срба и оспособљавање за критичко разумевање друштвено-историјског и културног контекста у коме се развијало школство у Србији. Стицање основних знања о развоју српске педагошке мисли и оспособљавање за самосталну интерпретацију дела српских педагога и развијање критичког односа према педагошким идејама у прошлости. Упознавање са педагошким идејама представника различитих педагошких праваца и оспособљавање за критичку интерпретацију и довођење у однос педагошке теорије и праксе у прошлости и данас.			
Исход предмета: Усвојена знања о настанку и развоју васпитања и педагогије; разумевање међусобне условљености друштва и васпитања; оспособљеност за уочавање неопходности промена у васпитању под утицајем друштвених промена; оспособљеност за уочавање нужности континуитета у развоју васпитања и променама (реформама); оспособљеност за разумевање универзалних, трајних вредности у васпитању; оспособљеност за критичко сагледавање савремених педагошких појава; проширена педагошка култура и лексика; оспособљеност за истраживање историјских педагошких појава.			
Садржај предмета Теоријска настава Предмет и задаци историје педагогије и различити приступи у проучавању педагошке прошлости. Педагошке идеје у делима античких филозофа. Педагошка мисао у доба хуманизма и ренесансе. Схватање педагошких класика 16, 17 и 18. века са посебним освртом на идеје Ј. А. Коменског, Ф. Фребела и дидактички концепт Ј. Х. Хербарта. Педагошке идеје А. С. Макаренка и актуелност његових схватања. Просвета и образовање Срба у средњем веку. Организација и рад српских школа у Хабзбуршкој монархији. Школство у Србији 1804–1830. године. Школство у Србији 1830–1868. године. Промене у српском школству у последњим деценијама 19. и почетком 20. века. образовање у делима средњовековних текстова. Просветно-педагошки рад и просветитељски рад (Миријевског, Мразовића, Вујановског, Несторовића...). Просветитељски рад Доситеја Обрадовића, М. Бакића, Окановића, Ацића, Миодраговића, Вићентија Ракића, Паје Радосављевића. Развој основног, средњег и високог образовања у Србији у 19 и почетком 20. века. Идејни и институционални развој педагогије у Србији. Педагошки правци и њихови представници.			
Литература: 1. Ацић, С. (1894). Прве српске школе. Београд. 2. Влаховић, Б, Франковић, Д. (1995), <i>Педагошка хрестоматија</i> , Стручна књига „Агена“, Београд. 3. Ђорђевић, Ж. (1954). Историјски преглед наставних планова и програма за основне школе у Србији, Настава и васпитање, 2, Београд, стр. 79–86. 4. Жлебник, Л. (1962), <i>Општа историја школства и педагошких идеја</i> , Научна књига, Београд. 5. Заниновић, М. (1988), <i>Опћа повјест педагогије</i> , Загреб. 6. <i>Збирка текстова педагошких класика</i> (1960), <i>Савремена школа</i> , Београд. 7. Исић, М. (2004). Основно школство у Србији 1918–1941, друга књига, Институт за новију историју Србије, Београд, стр. 130–154. 8. Јовановић, Д. (1939). Идејни развитак педагогике у Срба од 1918. до 1938. с освртом на претходно доба, у: Мајсторовић М. Р. (ур.): Педагошка Југославија 1918–1938. Београд, стр. 4–29. 9. Кириловић, Д. (1929). Српске школе у Војводини у 18. веку. Сремски Карловци. 10. Поткоњак, Н. (2012), <i>Педагозија у Срба</i> , Београд: Едука, Српска академија образовања, стр. 264–268; 268–275; 336–355; 392–404. 11. Радосављевић, П. (1910). Увод у експерименталну педагогију, ПКЗ. Загреб, стр. 1–45. 12. Тешић, В. (1967). Школе у Београду пре 100 година. Београд. 13. Тешић, В. (1983). Школе и настава у Србији 1878–1918, у: Историја српског народа, књига 6, том 2, СКЗ, Београд; стр. 506–549. 14. Тешић, В. (1987). Општа историја педагогије, ауторизована скрипта. 15. Ценић, С. (2001). Васпитање у античкој и феудалној епохи. Врање: Учитељски факултет. 16. Ценић, С. и Петровић, Ј. (2005. и 2012.), <i>Васпитање кроз историјске епохе</i> , прва и друга књига, Учитељски факултет, Врање, стр. 17. Ценић, С., Блажић, М, Петровић, Ј. (2016). Историјске фазе у развоју дидактичке мисли и теорије. Високошколско средишче. Ново Место и Универзитет у Нишу.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
Методе извођења наставе: предавања, дискусија, тимски рад, реализација истраживачких задатака, дебата		Практична настава: 1	
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	5	Писмени испит	
Самосталан рад (прочитана лит.)	10	Усмени испит	50
Колоквијум-и	20		
Семинар-и и вежбе	15		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Социјална педагогија			
Наставник: Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: обавезни, III семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање фундаменталних појмова социјалне педагогије, њеног научног утемељења и развоја, места социјалне педагогије у систему педагошких наука, односа са другим наукама, специфичне методологије истраживања у социјалној педагогији, критичко сагледавање достигнутих сазнања социјалне педагогије, као и оспособљавање за педагошки рад и истраживање у области социјалне педагогије.			
Исход предмета: Студенти ће бити способни да: идентификују епистемолошке карактеристике социјалне педагогије, препознају и критички истражују утицаје социјалног окружења на појаву различитих облика поремећаја у понашању деце и младих, примене различите социјално-педагошке интервенције, креирају програме усмерене ка развоју просоцијалног понашања васпитаника, као и превенцији различитих облика поремећаја у понашању деце и младих.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Појам, предмет, циљ и задаци социјалне педагогије; Научни развој социјалне педагогије; Фундаментални појмови социјалне педагогије; Теорије социјалне педагогије; Професионалне компетенције социјалних педагога; Утицај друштвеног окружења на социјалне односе и понашање деце и младих; Породица и социјално понашање деце и младих; Школа и социјално понашање деце и младих; Вршњачка група и социјално понашање деце и младих; Подстицање просоцијалног понашања деце и младих; Поремећаји у понашању деце и младих; Етиолошке теорије поремећаја у понашању; Интернализовани (пасивни) поремећаји у понашању; Екстернализовани (активни) поремећаји у понашању; Мере превенције поремећаја у понашању деце и младих. Педагошки програми превенције поремећаја у понашању и социјалне искључености деце и младих. <i>Практична настава</i> Анализа програма превенције поремећаја у понашању деце и младих, креирање изведбених модела (програма) усмерених ка подстицању просоцијалног понашања деце и младих и превенцији поремећаја у понашању деце и младих и креирање истраживачких инструмената у превенцији поремећаја у понашању деце и младих.			
Литература 1. Bouillet, D. i Uzelac, S. (2007). <i>Osnove socijalne pedagogije</i> . Zagreb: Školska knjiga. 2. Kepeš, N. (2020). Mjesto i uloga socijalnih pedagoga u odgojno-obrazovnim i ustanovama socijalne skrbi. <i>Zbornik radova Islamskog pedagoškog fakulteta u Bihaću</i> , 12(12), str. 129–148. 3. Klarin, M. (2006). <i>Razvoj djece u socijalnom kontekstu</i> . Jastrebarsko: Naklada Slap. 4. Knežević-Florić, O. (2007). <i>Osnove socijalne pedagogije</i> . Novi Sad: SPD Vojvodine. 5. Krnjajić, S. (ur) (2004). <i>Socijalno ponašanje učenika</i> . Beograd: Institut za pedagoška istraživanja. 6. Macura-Milovanovic, S. (2010). Profesija socijalnog pedagoga – u traženju odgovora na problem društveno isključenih grupa u Srbiji. U: Macura Milovanovic, S. (ur.), <i>Socijalna pedagogija u nastajanju – traženje odgovora na probleme društveno isključenih grupa</i> (str. 171-190). Jagodina: Pedagoški fakultet. 7. Микановић, Б. (2011). Социјална педагогија – научна дисциплина у развоју. <i>Радови – часопис за хуманистичке и друштвене науке</i> , бр. 14, стр. 197-214. 8. Perić, D. V. (1998). Značaj pojma 'socijalna pedagogija' kod Karla Magera i Distervega. <i>Nastava i vaspitanje</i> , 47(2), 321-327. 9. Uzelac, S. (1995). <i>Socijalna edukologija</i> . Zagreb: Sagena. 10. Žunić-Pavlović, V. i Popović-Čitić, B. (2010). <i>Programi prevencije poremećaja ponašanja u školi</i> . Beograd: Univerzitet u Beogradu, Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju, str. 11-22; 41-75; 79-108.			
Број часова	активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: предавања, дискусије, метода рада на тексту, метода рада у групама, израда семинарских радова.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	30	усмени испит	50
колоквијум-и			
семинар-и	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Развојна психологија			
Наставник: Златић Ђ. Лидија, Луковић Р. Слађана			
Статус предмета: обавезни заједнички, III и IV семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: положен испит Увод у општу психологију			
Циљ предмета: Успостављање основних знања о развојној психологији као научној дисциплини, развоју као посебном домену научних знања и методолошким аспектима истраживања развојних промена. Разумевање природе развојних промена и развоја као целоживотног процеса. Усвајање кључних знања о принципима, механизмима и агенсима у процесу развоја интелектуалних функција. Разумевање интерактивне природе развоја, значаја и релативног утицаја различитих чинилаца у процесу развоја. Холистичко схватање развоја.			
Исход предмета: Нивои знања: на крају курса студенти схватају улогу коју развојна психологија има у систему професионалног ангажмана педагога, разумеју основне стратегије истраживања у психологији; поседују основна знања о психичким процесима; познају основне концепте у проучавању личности; познају специфичну разлику између развојних и неразвојних промена; познају основе периодизације; поседују основна знања о сазнајном, језичком, емоционалном и социјалном развоју детета. Ниво вештина: студенти умеју да израде и примене поједине технике за прикупљање података; препознају и идентификују основне законитости психофизичког развоја; могу да уоче и идентификују у неспоредном дејству понашању показатеље сазнајног, језичког, емоционалног и социјалног развоја.			
Садржај предмета Теоријска настава: Појам психичког развоја. Методолошки проблеми истраживања развојно-психолошких феномена. Специфични модели, нацрти и приступи у истраживању развојно психолошких појава. Неурофизиолошки развој. Периодизација развоја. Развојне нормe (дефиниција, врсте, порекло и коришћење). Пренатални период. Рани развој. Рано детињство. Средње детињство. Адолесценција. Зрело доба као развојни стадијум. Старење као развојни феномен. Старост као развојни стадијум. Важна питања развојне психологије (наслеђе и средина, континуитет и дисконтинуитет, универзалност и варијабилност). Лаичка и научна схватања о психичком развоју. Утицаји у развојним периодима: фактори ризика у пренаталном, трајност ефеката и родитељски стил и утицај породице у раном и ефекти школовања у средњем детињству, вршњачки утицаји у адолесценцији и модели успешног старења. Генетске основе развоја. Конструктивистички приступ (Пијаже: главне карактеристике, теорија стадијума). Ко-конструктивистички приступ (Виготски: основне претпоставке; однос биолошког и културолошког развоја, општи генетички закон, основни појмови). Психометријски приступ (основне карактеристике принципа мерења). Рани развој говора и семантички развој (теорије и развој значења речи). Говор и мишљење (когнитивистичка теза). Развој моралног мишљења (теорије и стадијуми развоја моралног расуђивања). Социјализација и развој (теорије). Пијаже: основни појмови, главни стадијуми, симболичка функција. Виготски: значај социо-културног контекста. Природа, структура, функција и развој односа говора и мишљења. Учење и развој: теорије и емпиријски показатељи. Диференцијација, плато и опадање интелектуалних способности. Социо-афективни развој (примарна социјализација; обрасци афективне везаности). Агенси, механизми, феномени социјализације. Формативни утицај културе на развој.. Практична настава Технике испитивања и дијагностификовање дејствa развоја; преглед теорија психичког развоја (компаративна анализа); утврђивање и описивање показатеља физичког, психомоторног развоја, развоја говора, емоционалног, сазнајног и моралног развоја деце на почетку школовања(на основу интервјуа, студије случаја)			
Литература: Брковић, А. (2013). <i>Развојна психологија</i> , Центар за развој професионалне каријере, Чачак Cole, M., Cole, S.(1999). <i>Развој детета</i> , Scientific American Books, New York, одабрана поглавља Лемиш, Ј. (2008) . <i>Деца и телевизија</i> , Поглавље 3, Клио , Београд Мирећ, Ј. и Димитријевић, Д. (2006). <i>Афективна везаност, Експериментални и клинички приступ, порекло и природа психолошке везаности</i> Ивић и сарадници (1989). <i>Приручник за вежбе из Развојне психологије</i> , Друштво психолога Србије Стефановић-Станојевић, Т. (2011). <i>Афективна везаност – развој, модалитети и процена</i> . Ниш: Филозофски факултет Пијаже, Ж. & Инхелдер, Б. (1978). <i>Интелектуални развој детета</i> ; Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, одабрана поглавља Пијаже, Ж. & Инхелдер, Б. (1990). <i>Психологија детета</i> ; Издавачка књижница Зорана Стојановића, Срем. Карловци Миоциновић Јб. (2002): <i>Пијажеова теорија интелектуалног развоја</i> , Институт за педагошка истраживања, Београд; стр. 13 – 21, 171 – 277 Виготски, Л. С. (1977). <i>Мишљење и говор</i> ; Нолит, Београд, одабрана поглавља Игњатовић-Савић, Н. (1985) (Ур.). <i>Развој говора код детета</i> ; Завод за уџбенике и наставна средства, Београд Мирећ, Ј. (ур.) (1983). <i>Когнитивни развој детета (Зборник 3)</i> ; Савез друштва психолога Србије, Београд, одабрани текстови.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: предавања, кооперативна наставник–студент; кооперативни рад у малим групама, тимско учење, истраживања студената (индивидуално и у групи- израда нацрта истраживања; саопштавање и дискутовање резултата истраживања); консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	15	Писмени испит	15
Активност у току вежби	25	Усмени испит	15
Колоквијум-и	30		
Семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Психологија образовања			
Наставник: Златић Ђ. Лидија, Луковић Р. Слађана			
Статус предмета: обавезни, III и IV семестар			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: положен испит из Развојне психологије			
Циљ предмета: Разумевање улоге психолошких сазнања у васпитно образовном процесу; Разумевање процеса учења и подучавања као процеса активне (ко)конструкције знања; Разумевање контекста у којем се учење и подучавање одвијају; Разумевање основних принципа социјалне инклузије и образовања заснованог на уважавању различитости, као и кључних компетенција у процесу креирања инклузивног контекста.			
Исход предмета: Ниво знања: на крају курса студент ће: да прилагођава комуникацију развојном нивоу ученика, њиховој способности разумевања и да у складу с тим прилагођава избор садржаја и стратегије учења и наставе; да разуме и препозна индивидуалне разлике и да идентификује евентуалне тешкоће у учењу и понашању код својих ученика – да на њих адекватно одговори, пружи саветодавну помоћ ученицима и родитељима; да развије конструктивно-критички однос према садржајима и организацији наставних програма и школских уџбеника заснованог на познавању узрасних карактеристика. Умења и вештине: студенти ће да разумеју психолошке природе (механизма) основних облика учења; систематски ће да креирају школску средину у складу са механизмима основних облика учења; студенти ће разумети природу и развојни тренд основних мисаоних операција на којима се заснива процес школског учења; применити знање о интелектуалним могућностима деце као начелног критеријума за избор адекватних наставних садржаја и њихову организацију, као и избор адекватних наставних метода и техника; могућност идентификације даровитих ученика; студенти ће бити оспособљени за самосталан стручни рад.			
Садржај предмета Теоријска настава Слика о детету и њене импликације за образовно-васпитни рад; Области учења, Учење и развој: педагошке импликације развојно-психолошких теорија. Теорија учења, Бихејвиористичке теорије учења, Когнитивне теорије учења, Социјалне-когнитивне теорије учења. Конструктивистичке теорије учења, Хуманистичке теорије учења. Памћење и заборављање, Манифестације памћења, фазе памћења. Заборављање. Интелектуалне способности у процесу учења и наставе. Теорије о структури интелигенције. Спирманова двофакторска теорија. Хијерархијска теорије. Бертова теорија интелектуалних способности. Вернонова теорија интелектуалних способности. Кателова теорија интелигенције. Теорија независних интелектуалних способности. Терстонова теорија о структури интелигенције. Гилфордова теорија о структури интелигенције. Контекстуални модели интелигенције. Теорија вишеструких интелигенција. Стернебургова тријархијна теорија интелигенције; Развојно – формативни ефекти школског учења на интелектуални и општи когнитивни развој ученика; Наставничко разумевање интелектуалних способности напредовање ученика. Когнитивни стилови учења. ; Мотивација: теорије мотивације, различите врсте мотивације и њихово развијање у образовно-васпитном раду; Метакогниција и метакурикулум: недостаци школског знања, учење и разумевање. Трансфер. Психологија наставе. Методе наставе учења. Наставник у настави. Индивидуализовани приступ настави. Планирање и евалуација наставног процеса; Управљање разредом/групом и дисциплина; Креирање сигурне и подстицајне средине за учење; Инклузивно образовање: ; Креирање контекста за социјалну инклузију. Компетенције одраслих у образовно-васпитном процесу: комуникацијске компетенције, вештине конструктивног решавања сукоба (медијација и преговарање), сарадња са породицом и локалном заједницом Наставник у настави. Управљање разредом. Проверавање и оцењивање знања. Практична настава: Улога социјалне интеракције (социо-когнитивни конфликт, колаборативно учење, асиметрична интеракција) у процесу учења и когнитивног развоја; Учење и подучавање: показатељи делотворности подучавања; Методе поучавања; Алтернативни приступи у подучавању. Препознавање доминантних стереотипа у образовном контексту и њихова деконструкција; Препознавање баријера за инклузију и истраживање начина њиховог превазилажења;			
Литература Благоица Златковић (2014). <i>Психологија учења и наставе</i> , штампана у оквиру пројекта Хармонизација и модернизација курикулума са образовање учитеља Видовић, Визек, В. и сар. (2003). <i>Психологија образовања</i> , Београд: Клет Андриловић, В. и Чудина М. (1985). <i>Психологија учења и наставе</i> , Школска књига, Загреб. Вучић, Ј. (2007). <i>Педагошка психологија</i> , Савез друштава психолога Србије, Београд. Група аутора (1982). <i>Истраживања у педагошкој психологији</i> , Зборник 2, Савез друштава психолога Србије, Београд. Квашчев, Р. (1976). <i>Моделирање процеса учења</i> , Просвета, Београд. Радомировић, В. (2005). <i>Практикум за развојну и педагошку психологију</i> , Ужице: Учитељски факултет. Шмит, В. Х. О. (1992). <i>Развој детета</i> , Picadilly Books, Београд. Гордон, Т. (1998). Како бити успешан наставник. Београд: Креативни центар Ковач-Церовић, Т., Попадић, Д. и Росандић, Р. (1995). Учионица добре воље. Београд: Група Мост (стр. 13-21; 37-48) Вулфолк, А., Хјуз, М. и Волкап, В. (2015). <i>Психологија у образовању III</i> . Београд: Клио. Попадић, Д. (2009). <i>Насиље у школама</i> . Београд: Институт за психологију и УНИЦЕФ.			
Број часова активне наставе:		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 2	
Методе извођења наставе: предавање, кооперативни рад наставник–студент, кооперативни рад у малим групама, тимско учење, пројекатска настава, проблемска настава; Интерактивни облици рада, рад у групама; Извођење истраживања на програмске теме; Психолошка анализа и интерпретацији прикупљених података			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	15	Писмени испит	15
Активност у току вежби	25	Усмени испит	15
Колоквијум-и	30		
Семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Филозофија образовања			
Наставник: Миломир Д. Ерић			
Статус предмета: обавезни, III семестар			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање студената са образовањем као темељним филозофским проблемом. Указати на значај и важност проблема филозофије образовања и помоћу других филозофских дисциплина (етика, филозофска антропологија, естетика, гносеологија и друге). Истаћи проблеме васпитања и образовања у историји људског мишљења: Античка филозофија (Сократ, софисти, Платон, Аристотел); Хришћанство и средњовековна мисао; Нововековна филозофија (ренесанса и хуманизам, енглески емпиризам, рационализам и метафизички системи 17. века, француско просветитељство 18. века, немачка класична филозофија). проблеми васпитања и образовања у савременој филозофији.			
Исход предмета: Овладаност основним појмовима, проблемима, становиштима, историјским периодима и филозофским теоријама о образовању и васпитању; изграђивање и заузимање ставова о најзначајнијим друштвеним питањима образовања: полно, расно, национално, итд.; разумевање праваца развоја модерне и постмодерне мисли пре свега у сфери образовања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Силабус чине курикулум или план и програм рада, циљеви и задаци назначеног курса/предмета, као и методе рада и обавезе студената. Наставни план обухвата број часова предавања седмично (2 +0). Наставни програм обухвата програм предавања. Програма се односе на основне филозофске проблеме образовања, правце, становишта, теорије и историјске периоде који су од значаја за проблем образовања и васпитања. У овом курсу, студенти ће се упознати са основним проблемима и подручјима филозофских истраживања образовања, а историјски приступ пружиће им могућност упознавања и упоређивања различитих филозофских становишта и праваца.			
Литература Узелац, М. (2016), <i>Филозофија образовања</i> , Завод за уџбенике, Београд Савић, М., Цветковић, В., Цекић, Н. (2004), <i>Филозофија</i> , Завод за уџбенике и наставна средства, Београд.			
Шира литература: Платон, <i>Одбрана Сократова, Протагора, Држава</i> Аристотел, <i>Никомахова етика, О души, Наговор на филозофију</i> Ђурић Н. М., <i>Историја хеленске етике</i> Јегер, В., <i>Паидеиа</i> Русо, Ж.Ж., <i>Емил или о васпитању</i> Кант, И., <i>Васпитавање деце, Шта је просвећеност</i> Дјуи, Џ., <i>Васпитање и демократија</i> Јасперс, К., <i>Идеја универзитета</i>			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	20	Писмени испит	
Практична настава		Усмени испит	60
Колоквијум-и			
Семинари-и	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Основи инклузивног образовања и васпитања			
Наставник: Максимовић М. Јасна			
Статус предмета: обавезни, III семестар			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: нема			
Циљ предмета је да студенти: овладају одговарајућим теоријским и практичним знањима из области инклузивног образовања и васпитања и специјалне педагогије; развију способности критичког, стваралачког, саморефлексивног приступа у професионалном раду и развију одговарајуће позитивне ставове у оквиру развоја инклузивног друштва; развију позитиван односа према раду у хетерогеним групама деце и позитиван однос према различитости, инклузивној култури и етици струке.			
Исход предмета: Студенти поседују знања која ће им омогућити разумевање и анализирање педагошких феномена у контексту развоја инклузивног образовања и васпитања; оспособљени су да планирају и остварује различите облике сарадње са породицом и другим партнерима у васпитно-образовном раду; разумеју и препознају социокултурне феномене који стварају и подстичу индивидуалне разлике између деце; поседују специјалистичка знања о инвалидитету и специфичним потребама деце из различитих осетљивих група; поседују знања и вештине везане за учење и поучавање у хетерогеним групама деце.			
Садржај предмета			
Теоријска настава: Правни и педагошко психолошки оквир инклузивног образовања и васпитања; Основни концепт социјалне инклузије и креирање инклузивне праксе; Појмовна и термилошка значења одредница „деца из осетљивих група“ и „деца са сметњама у развоју“; Медицински и социјални приступ у образовању и васпитању деце са сметњама у развоју; Теоријска разматрања о утицају оштећења на развој детета и његово образовање; Увод у научне дисциплине: логопедија, сурдологија, олигофренологија, тифлологија, соматопедија и социопедија; Специфичне развојне сметње као облик дисхармоничног развоја (дисграфија; дискалцулија; хиперкинетички синдром); Системска подршка инклузивном образовању и васпитању кроз ангажовање ресурсних центара;. Организација васпитно образовног рада у инклузивном одељењу/групи. Улога и значај тимског рада у процесу укључивања деце из осетљивих група у редован систем образовања и васпитања.			
Практична настава: Педагог као сарадник наставницима, родитељима и другим стручњацима у остваривању инклузивне праксе; Карактеристике инклузивне школе; Педагошке карактеристике ученика са сметњама у развоју; Индивидуализација и диференцијација васпитно-образовног рада; Индивидуални образовни план као основни облик подршке у инклузивној школи; Родитељи деце са сметњама са сметњама у развоју као партнери инклузивног образовања и васпитања; Вршњачка подршка у инклузивној школи; Специјалне школе у систему подршке инклузивној образовној пракси.			
Литература :			
1.Максимовић Јасна . (2017). <i>Инклузија у образовању - подршка деци са сметњама у развоју</i> . Ужице: Учитељски факултет у Ужицу			
2.Brojčin, B. (2013). <i>Inkluzivna edukacija</i> . Beograd: Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju.			
3.Ковачевић, Ј., Арсић, Р. (2010). <i>Образовање деце са посебним потребама у редовној школи</i> , Учитељско друштво, Ниш.			
4.Хрњица, С. (1997), <i>Дете са развојним сметњама у основној школи</i> , Београд: Учитељски факултет.			
5.Јањић,Б (2010). <i>Збирка примера инклузивне праксе</i> , Београд: Министарство просвете Републике Србије, http://narip.cep.edu.rs/biblioteka/literatura_na_srpskom_jeziku/zbirka_primer_a_inkluzivne_prakse.pdf			
Број часова активне наставе: 3		Теоријска настава: 2	
		Практична настава:1	
Методе извођења наставе : Пленарна излагања, анализа и спровођење истраживања, анализа случајева из литературе и праксе, писање семинарског рада, радиоонице и групне дискусије о различитим темама из области специјалне педагогије и социјалне инклузије, посете школама и институцијама.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	15	писмени испит	25
практична настава	15	усмени испт	25
колоквијум-и			
семинар-и	20		
Начин провере знања могу бити различити наведено у табели су само неке опције: (писмени испити, усмени испт, презентација пројекта, семинари итд.....			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Статистика у педагошким истраживањима			
Наставник: Марковић Р. Оливера			
Статус предмета: обавезни, IV семестар			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: нема			
Циљ предмета: Оспособити студенте педагогије за кавалитативну и квантитативну анализу педагошких појава			
Исход предмета: Разумевање проблема и предмета истраживања;Одређивање нивоа и скале мерења; Постављање хипотезе; Статистичко израчунавање; Интерпретација добијеног резултата			
Садржај предмета: Основни статистички појмови; Мерење у педагогији, нивои и скале мерења; Груписање података; Облици дистрибуција; Графичко приказивање арбитрарних и нумеричких низова; Средње вредности; Мере дисперзије; Теоријске дистрибуције; Корелација; Пирсонов и Спирманов коефицијент корелације; Нул-хипотеза; Погрешка типа I и II; Тестирање значајности разлике аритметичких средина; Тестирање значајности разлике пропорција; Непараметријска статистика – хи-квадрат; Врсте узорака			
Литература: 1. Kundačina, M. i Brkić, M. (2004). <i>Pedagoška statistika</i> . Užice: Učiteljski fakultet. 2. Pallat, J. (2017). SPSS Priručnik za preživljavanje. Beograd: Mikro knjiga 3. Мужих, В. (1979). <i>Методологија педагошких истраживања</i> . Сарајево: Свјетлост. 4. Богојевић, С. (2007). <i>Статистика за педагоге</i> . Бања Лука: Филозофски факултет.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: вербална метода, метода илустрације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
теоријска настава (присуство и активност)	5	писмени испит	40
практична настава-вежбе (присуство и активност)	5	усмени испт	50
колоквијум-и			
семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Филмска и ТВ култура			
Наставник: Поповић Ј. Бранко			
Статус предмета: изборни, III семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање студената са уметношћу филма и телевизије, разумевање њиховог функционисања и могућности примене у настави; студент учитељског факултета биће посебно упознат са радом телевизијских студија и с тим у вези биће посећени ТВ-студији у граду а по могућности и један од националних телевизијских студија; у филмској уметности посебно ћемо се бавити настанком филмских жанрова почев од бурлеске – немог филма, надреализма на филму, италијанског нео-реализма, вестерна, хорор филма и слично.			
Исход предмета: Студент треба да познаје процес настанка филма и телевизије, продукционе односе и значај медија, најзначајније филмске правце и уметнике; студент учитељског факултета треба да буде оспособљен и за могући рад на локалним медијима и с тим у вези да поседује знања и вештине за обављање информативне делатности нарочито у спикерском раду или као новинар сарадник у оквиру културно-забавног и информативног програма.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Садржајима из области филмске и тв културе омогућава се студентима Учитељског факултета стицање додатних знања и вештина ради постизања опште културе и упознавања са једном од најпопуларнијих уметничких области у савременом свету. Посебно ће се обрадити настанак и развој филмске уметности у Србији, почев од првих филмских остварења као што је <i>Крунисање краља Петра Првог</i> , па преко филма Михаила Поповића <i>С вером у Бога</i> , па до данашњих дана. Наставни план обухвата програм предавања и гледања најзначајнијих филмских остварења у оквиру задатих часова. Наставно градиво, које предвиђа програм, састоји се од више тематских целина, а то су: Уметност филма; Подела талената; Почети филмске уметности; Настанак телевизије; Подела ТВ програма; Телевизија и позориште; Стилски правци на филму. Филмови који ће се приказати су <i>Потера за благом</i> , Чарлија Чаплина, <i>Андалузијски пас</i> , Луиса Буњуела, <i>Оклопњача Потемкин</i> , Сергеја Езенштајна, <i>Крадљивци бицикла</i> , Виторија де Сике, <i>Амаркорд</i> , Федерика Фелинија, <i>Андреј Рубљов</i> , Андреја Тарковског, <i>Три</i> , Александра Саше Петровића, <i>Коса</i> , Милоша Формана.			
Литература 1. Јовановић, Сретен (1995), <i>Основи филмске продукције</i> , ФДУ, Београд. 2. Јовановић, Сретен (1995), <i>Основи телевизијске продукције</i> , ФДУ, Београд. 3. Грегор, Урлих, Паталас, Ено (1998), <i>Историја филмске уметности</i> , Сфинга, Београд. 4. Кук, Дејвид А. (2005), <i>Историја филма</i> , 1–3, Клио, Београд. 5. Поповић, Бранко (2005), <i>Живот је стварно чудо</i> , Међај, бр. 55/56, Народна библиотека, Ужице.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе: усмено излагање; демонстрације филмске пројекције;			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	20	Писмени испит	
Практична настава		Усмени испит	30
Колоквијум-и	30		
Есеј	10		
Тест (остало)	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Естетика			
Наставник: Ерић Д. Миломир			
Статус предмета: изборни, III семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање студената са основним појмовима, проблемима, становиштима, историјским периодима и филозофским теоријама у оквиру естетике као филозофске дисциплине. Оспособљавање студената за разумевање и аргументовано расправљање о различитим естетичким проблемима и становиштима, развијање културе дијалога. Увођење студената у теме и проблеме историје естетике: Антички период (питагорејци, Платон, Аристотел), нововековне филозофије (Кант, Хегел), естетике 20. века (Сартр, Хајдегер, Хартман).			
Исход предмета: Владање основним појмовима естетике, разумевање проблема и становишта у различитим историјским периодима и филозофским теоријама. Способност разумевања проблема уметности и њених најважнијих категорија, као што су лепо, трагично, комично, узвишено.			
Садржај предмета Силабус чине курикулум или план и програм рада, циљеви и задаци назначеног курса/предмета, као и методе рада и обавезе студената. Наставни план обухвата број часова предавања и вежби, седмично (2 +0). Наставни програм обухвата програм предавања. Програм се односи на основне проблеме естетике, правце, становишта, теорије и историјске периоде. У овом курсу, студенти ће се упознати са основним проблемима и подручјима естетичких истраживања, а историјски приступ пружиће им могућност упознавања и упоређивања различитих филозофских становишта и праваца.			
Литература 1. Платон, <i>Држава, Ијон, Гозба, Федар</i> 2. Аристотел, <i>О песничком умећу</i> 3. Кант, <i>Критика моћи суђења</i> 4. Хајдегер, <i>Извор уметничког дела</i> 5. Хартман, <i>Естетика</i> 6. Фохт, И., <i>Увод у естетику</i> . 7. Грлић, Д., <i>Естетика I-IV</i>			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		Поена	
Активност у току предавања		20	
Практична настава		Завршни испит	
Колоквијум-и		Усмени испит	
Семинари-и		60	
		20	

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Васпитање деце раног узраста			
Наставник: Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: изборни, III семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање студената са задацима, начелима, садржајима и специфичностима педагошког рада са децом раног узраста; стицање знања и критичко промишљање о савременим педагошким тенденцијама и приступима у васпитању деце раног узраста; оспособљавање студената да разумеју и прате педагошке законитости развоја деце раног узраста; оспособљавање студената за праћење, подстицање и усмеравање стваралаштва, учења и развојних потреба деце раног узраста.			
Исход предмета Студенти разумеју задатке, начела, садржаје и специфичности педагошког рада са децом раног узраста; разумеју и критички сагледавају савремене педагошке тенденције и приступе у васпитању деце раног узраста; функционално планирају и примењују педагошке поступке и процедуре за праћење законитости развоја деце раног узраста.			
Садржај предмета Анализа и критичко разматрање теоријских и емпиријских сазнања о специфичностима педагошког рада и развоја деце раног узраста. Планирање и примена васпитно-образовних активности (циљеви, задаци, садржаји, организација простора итд.) у функцији праћења, подстицања и усмеравања стваралаштва, учења и развојних потреба деце јасленог узраста.			
Литература: Baucal, A. (ur.) (2012). Standardi za razvoj i učenje dece ranih uzrasta u Srbiji. Beograd: Institut za psihologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Beogradu. Ivić, I. (2010). Vaspitanje dece ranog uzrasta. Beograd: Zavod za udžbenike. Kovačević, I., Danevski, D., Šain, M., Padjan, M. i Marković, M. (2011). Korak po korak 1. Beograd: Kreativni centar. Petrović-Sočo, B. (2007). Kontekst ustanove za rani odgoj i obrazovanje - holistički pristup. Zagreb : Mali profesor. Colić, V. (2003). Neki problemi i perspektive institucionalnog podizanja dece ranog uzrasta. Pedagoška stvarnost, God. 49, br. 7/8, str. 615-621. Walsh, K. B. (2000). Program za rad sa decom uzrasta do tri godine. Beograd: Centar za interaktivnu pedagogi			
Број часова	активне наставе	Теоријска настава: 0	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: дискусије, дебате, радионице, метода рада на тексту, метода практичних радова, семинарска вежбања.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	50
практична настава	20	усмени испт	
колоквијум-и			
семинар-и	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Језичке игре			
Наставник: Пурић С. Далиборка			
Статус предмета: изборни заједнички, IV семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: Нема			
Циљ предмета			
Стицање теоријских и практичних знања о појму, општим обележјима, функцији и типологији језичких игара. Оспособљавање за подстицање активности и креативности деце у језичком изражавању кроз разне видове језичких игара. Самостално креирање модела организације активности развоја говора предшколске деце уз коришћење језичких игара и критичка процена развијених модела.			
Исход предмета			
Овладаност теоријским и практичним знањима о појму, општим обележјима, функцији и типологији језичких игара. Оспособљеност за подстицање стваралачких активности деце у језичком изражавању кроз разне видове језичких игара. Оспособљеност за самостално креирање модела организације активности развоја говора деце предшколског узраста уз коришћење језичких игара и критичка процена развијених модела.			
Садржај предмета			
Практична настава			
Појам и дефиниција језичке игре. Игра као форма увођења детета у језик и говор. Општа обележја и функције језичких игара. Врсте и типологија језичких игара (фонолошке, морфолошке, лексичке, синтаксичке, семантичке, парадигматске игре). Драмске игре. Покретне говорне игре. Језичке игре и књижевност. Језичке игре и усвајање граматике. Језичка игра у функцији подстицања језичког и говорног стваралаштва деце. Самостално креирање модела организације активности развоја говора предшколске деце уз коришћење језичких игара и критичка процена развијених модела. Израда збирке језичких игара.			
Литература			
1. Васић, Смиљка (1991). <i>Вештина говорења, вежбе и тестови за децу и одрасле</i> . Београд: Педагошка академија за образовање учитеља.			
2. Ивановић, Радмила (2017). <i>Деца имају реч: деца у говорним разменама</i> . Београд: Креативни центар.			
3. Ивановић, Радмила (1997). <i>Говорне радионице за рад са децом од 3 до 7 година</i> . Београд: Алтера.			
4. Марјановић, Александра; Ивановић, Радмила; Јанковић, Слободанка; Гашић-Павишић, Слободанка (1990). <i>Дечје језичке игре</i> . Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, Сарајево: Свјетлост.			
5. Милатовић, Вук (2009). <i>Методика развоја говора</i> , Београд: Учитељски факултет.			
6. Наумовић, Милорад (2000). <i>Методика развоја говора: приручник за студенте виших школа за образовање васпитача и за васпитаче</i> . Пирот: Виша школа за образовање васпитача.			
7. Росић, Тиодор (2008). <i>Методика развоја говора, изабрани текстови</i> . Јагодина: Педагошки факултет.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 0	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: монолошка, дијалогска, текстовна, аналитичкосинтетичка, метода показивања, метода истраживања			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања		писмени испит	
практична настава		усмени испит	60
активности у току вежби	20		
семинар-и	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогика			
Назив предмета: Рад са децом из осетљивих друштвених група			
Наставник: Максимовић М. Јасна			
Статус предмета: изборни, IV семестар.			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета : оспособљавање студената да примене знања у планирању, програмирању, организацији, реализацији и евалуацији инклузивног васпитно-образовног процеса у предшколским и основношколским установама; развијање општих, комуникацијских, ИСТ и истраживачких компетенција у области инклузивног вапитања; развијање компетенција за тимски рад и сарадњу са породицом деце из осетљивих друштвених група и стручним службама предшколске и основношколске установе.			
Исход предмета: Студент поседује теоријска и практична знања везана за планирање, програмирање, организацију, реализацију и евалуацију васпитно-образовног процеса у оквиру инклузивног предшколског и основношколског васпитања и образовања; оспособљен је за праћење, подстицање и евалуацију развоја детета са сметњом у развоју и детета из осетљивих друштвених група предшколског и основношколског узраста; оспособљен је да планира и остварује различите облике сарадње са породицом детета из осетљивих друштвених група и другим партнерима у вапитно-образовно раду; познаје различите облике алтернативне и потпомогнуте комуникације; оспособљен је за иницијалну образовну и васпитну процену детета и припрему плана подршке за децу из осетљивих друштвених група.			
Садржај предмета			
Теоријска настава: Теоријске основе успешних методичких приступа у раду са децом из осетљивих друштвених група; Процена потреба за подршком и израда педагошког профила детета; Посредни и непосредни видови подршке деци из осетљивих друштвених група;Индивидуални образовни план - карактеристике различитих врста ИОП-а ; Интересорна комисија и њена улога у организовању подршке деци из осетљивих друштвених група; Примена принципа универзалног дизајна у инклузивном васпитању и образовању; Игра као облик стимулације развоја деце са сметњама у развоју; Припрема вршњака за прихватање деце из различитих осетљивих друштвних група.:			
Практична настава: Подстицање развоја комуникационих и интелектуалних вештина ,социјалног и емоционалног развоја деце из осетљивих друштвених група,; Израда педагошког профила и индивидуалног плана подршке; Стимулативне игре за децу са сметњама у развоју и децу из соетљивих друштвених група; Играчке за децу са сензорним сметњама; Припрема за описмењавање на Брајевом писму.			
Литература :			
1.Максимовић, Ј . (2017). <i>Инклузија у образовању - подршка деци са сметњама у развоју</i> . Ужице: Учитељски факултет у Ужицу			
2. Ђевић,Р.,Гутвајн Н.(2018).Уважавање различитости у функцији позитивног развоја деце и младих, <i>Институт за педагошка истраживања</i> ,Београд.			
3.Сретенон, Д.(2008): <i>Креирање инклузивног вртића, Деца ометена у развоју у редовној предшколској установи</i> , Центар за примењену психологију, Београд. Стр. 9-30.			
4.Мрше,С.,Јеротијевић ,М.(2012). <i>Приручник за планирање и писње индивидуалног образовног плана</i> , Београд:Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, доступно на: http://narip.cep.edu.rs/biblioteka/literatura_na_srpskom_jeziku/prirucnik_za_planiranje_i_pisanje_iop-a.pdf			
5.Kostelnik, M., Onaga, E., Rohde, B., Whiren, A. (2002). <i>Deca s posebnim potrebama - priručnik za odgajatelje, učitelje i roditelje</i> , Zagreb:Eduka.			
6. Максимовић,Ј (2015). Подршка деци са сметњама у развоју у инклузивном вртићу. <i>Зборник радова</i> , XVIII(17). Ужице: Учитељски факултет.			
7. Максимовић,Ј; Јаблан ,Б (2011). Карактеристике и улога игре код деце са сметњама у развоју, <i>Зборник радова</i> , 13, година 14, Учитељски факултет, Ужице,стр.313-324.			
Број часова активне наставе:		Теоријска настава: 2	
		Практична настава:0	
Методе извођења наставе : Пленарна излагања, анализа и спровођење истраживања, анализа случајева из литературе и праксе, писање семинарског рада, радиоонице и групне дискусије о различитим темама из области специјалне педагогије и социјалне инклузије, посете предшколским установама, школама и ресурсним центрима за подршку инклузивном васпитању и образовању..			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	15	писмени испит	25
практична настава	15	усмени испт	25
колоквијум-и			
семинар-и	20		
Начин провере знања могу бити различити наведено у табели су само неке опције: (писмени испити, усмени испт, презентација пројекта, семинари итд.....			
*максимална дужна 1 страница А4 формата			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Енглески језик 2			
Наставник: Томић Р. Горица			
Статус предмета: изборни, III и IV семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: положен испит из <i>Енглеског језика 1</i>			
Циљ предмета: Упознавање студената са новом лексиком неопходном у коришћењу стручне литературе на енглеском језику; утврђивање код студената граматичких структура својствених говорној и писаној комуникацији са посебним освртом на конверзацију у говорним ситуацијама: упознавање, разговор у одељењу, разговор са вршњацима, разговор и преписка путем писане речи; развијање код студената брзине и разумевања стручног текста са оспособљавањем употребе свих врста стручних речника са енглеског на српски и обрнуто; развијање код студената способности анализе текста; развијање код студената прецизног и концизног изражавања. Посебна пажња посвећује се комуникацији на енглеском језику путем нових информационих технологија.			
Исход предмета: Овладавање стручном терминологијом и оспособљавање студената за коришћење стручне литературе и комуникације на страном језику. Посебан акценат ставити на упознавање студената са коришћењем основних информација путем интернета. Оспособљавање студената за коришћење стручне литературе при изради дипломских радова, упознавање и разумевање стручних термина у литератури, праћење и разумевање штампе на енглеском језику, стручну кореспонденцију. Оспособљавање за усмену комуникацију са вршњацима из других земаља.			
Садржај предмета <i>Практична настава</i> Наставни план се обавља кроз вежбе. Вежбе се састоје из две тематске целине које се прожимају. Једна целина се односи на текстове у складу са одговарајућим смером. Кроз текстове студенти ће се упознати са новом лексиком у оквиру њиховог образовања из области: педагогије, психологије, спорта и физичког васпитања и методика наставе различитих предмета. Упознаће се и са новим говорним ситуацијама у складу са одговарајућим узрастом деце са којима ће радити. Нагласак је на развијању говорне компетенције студената и на њиховом оспособљавању да самостално преводи са једног језика на други. Друга целина је обнављање граматичких партија (времена, слагање времена, неуправни говор, пасив, кондиционали, множина именица, заменице, деривација именица у енглеском језику, врсте и подела придева) неопходних за савладавање читања и разумевања текста, као и за разумевање нових говорних ситуација.			
Литература 1. Љубичић, Г. (2006), <i>Енглески језик за студенте учитељског факултета</i> , Учитељски факултет, Ужице. 2. Љубичић, Г. (2011), <i>English Grammar Practice Exercises</i> , Учитељски факултет, Ужице. 3. <i>Oxford Advanced Dictionary</i> (2007), Oxford Press, Oxford. 4. Поповић, Љ., Мирић, В. (1999), <i>Граматика енглеског језика са вежбањима</i> , Завет, Београд. 5. Thomson, A. J., Martinet, A. V. (1986), <i>A Practical English Grammar</i> , Oxford University Press.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 0	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: монолошко-дијалогска метода			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	30
практична настава		усмени испит	30
колоквијум-и	30		
семинар-и			

ПРЕДМЕТИ ТРЕЋЕ ГОДИНЕ

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Предшколска педагогија			
Наставник: Маринковић С. Снежана			
Статус предмета: обавезни, V и VI семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: положен испит <i>Опита педагогија</i>			
Циљ предмета: да се студенти упознају са основним појмовима и категоријама теорије и праксе предшколског васпитања; да разумеју и развијају импликације педагошких и психолошких теорија у домену предшколског васпитања; да се студенти оспособе за тимски рад, за критичку анализу сопственог рада.			
Исход предмета: 1. Знања: На крају курса студенти ће: знати порекло друштвеног васпитања мале деце (васпитање као друштвена делатност, породично и ванпородично васпитање, институционално предшколско васпитање код нас, однос децјег вртића и школе), знати које су основне децје потребе, савремене теорије развоја детета, савремене теорије учења, тематско планирање, познавати Конвенцију о правима детета, знати елементе других култура (нпр. ромске), знати да објасне шта је имплицитна, а шта експлицитна педагогија васпитача, улоге васпитача, карактеристике акционог истраживања, знати теорију децје игре. 2. Умења, вештине: умети да праве тематске планове, умети да посматрају и прате децу, умети да направе портфолио за свако дете, умети да изведу мала акциона истраживања у групи и да учествују у акционим истраживањима која се организују у институцији, умети да комуницирају са родитељима, умети да раде у тиму.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава.</i> Садржај је организован у четири блока: 1. Породично и јавно васпитање предшколске деце (појам, метод, историјски развој, модели различитих облика пред. васпитања, родно васпитање); 2. Утицај др. и културних промена на схватање детињства (историја детињства, упознавање са антрополошким студијама о начинима васпитавања деце, потребе деце, права детета, положај детета у вртићу); 3. Развој, учење и образовање предшколског детета (законитости развоја, развојне норме, чиниоци развоја, психолошке теорије учења и образовање на раном узрасту, образовање у предшколској установи – функција, подручја, организација, тематско планирање); 4. Социјализација у институционалном предшколском васпитању (васпитање као механизам социјалног наслеђивања, структура програма – организациона структура, природа интеракција, улоге васпитача, задаци социјализације); 5. Посматрање и праћење деце (функције посматрања, поступци посматрања и посматрање у контексту, субјективност у посматрању, праћење деце и обједињавање података посматрања, акционо истраживање).			
Литература 1. Аријес, Ф. (1989), <i>Векови детињства</i> , Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. 2. Leibzig, J., Leach, J. (2001), <i>Праћење и посматрање деце</i> , СРП, Београд. 3. Павловић-Бренеселовић, Д., <i>Положај детета у децјем вртићу и првом разреду основне школе</i> , Београд, ИПА. 4. Пешић М., Павловић Д., Стокић Л. (1989), <i>Модели различитих облика предшколског васпитања</i> , ИПА, Београд, стр. 1-81. 5. Пешић, М. (1985), <i>Мотивација предшколске деце за учење</i> , Београд, Просветни преглед, стр. 29-114. 6. Хрестоматија одабраних радова из часописа <i>Предшколско дете</i> , фотокопирани материјали. 7. <i>Конвенција УН о правима детета</i> (1998), Југословенски центар за права детета, Београд. 8. Маринковић, С. (1995), <i>Неки покушаји трансформације децијег вртића у отворени васпитни систем</i> , Институт за педагогију и андрагогију, Филозофски факултет, Београд. 9. Павловски, Т. (1992), <i>Тематско планирање у децјем вртићу</i> , ИПА, Београд. 10. Пешић, М. и сарадници (1998), <i>Педагогија у акцији</i> , Институт за педагогију и андрагогију, Филозофски факултет, Београд.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 1
Методе извођења наставе: предавања са дискусијом, радионице, семинарска и практична вежбања, мини истраживања и извештаји студената, тимска реализација задатака			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	15	писмени испит	60
практична настава	15	усмени испит	
колоквијум-и			
семинар-и	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Породична педагогија			
Наставник: Стаматовић Д. Јелена			
Статус предмета: обавезни, VI семестар			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: положен испит <i>Опита педагогија</i>			
Циљ предмета: Стицање основних знања и развоја способности критичке анализе у области породичне педагогије. Разумевање и усвајање планираних програмских садржаја; оспособљавање за њихову успешну практичну примену у васпитно-образовној пракси; разумевање систематизација и примена знања из области педагошких, психолошких и социолошких дисциплина у ситуацијама породичног васпитања; подстицање на шире проучавање проблема васпитања у породици; развијање педагошког мишљења и способности значајних за успешан васпитно-образовни рад. Оспособљавање за пружање професионалне подршке и помоћи породици у остваривању њене васпитне улоге.			
Исход предмета: Усвојена знања о савременој породици и условима васпитања деце; разумевање међусобне условљености друштвених промена и промена у породици; оспособљеност за препознавање узрока децјег поремећеног понашања везаног за породицу; развијене способности за васпитно-образовни рад у предшколској установи, развијене професионалне компетенције за примену знања из педагошких, психолошких и социолошких дисциплина у ситуацијама породичног васпитања, развијена способност за саветодавни, дијагностички васпитни рад и развијено педагошко мишљење и способности за педагошку комуникацију.			
Садржај предмета			
Теоријска настава			
Породична педагогија – педагошка и студијска дисциплина. Појам, предмет и задаци, место у систему педагошких дисциплина, однос према другим наукама и специфичности научно-истраживачког рада. Васпитање као породични феномен. Васпитање као основна функција породице. Савремена породица и њена васпитна функција. Породично васпитање у делима педагошких класика. Промене у савременој породици (промене у величини и структури и њихов утицај на васпитну функцију породице). Структура породице и образовна постигнућа деце. Породичне специфичности и васпитање деце. Основне карактеристике односа у појединим типовима породице и њихов утицај на развој и васпитање деце. Васпитни стил родитеља (преглед релевантних истраживања). Друштвена брига о породици. Методе и технике у раду са породицом Смисао, значај, задаци и садржај васпитања младих у породици. Принципи, методе и средства васпитања у породици. Сарадња породице и школе. Претпоставке за успешну сарадњу, задаци, садржаји и облици сарадње. Комуникација родитељ – учитељ.			
Практична настава			
Кроз вежбе, семинарске радове и дискусије разматрање о питањима породице и породичног васпитања: Идеје о породичном васпитању у прошлости и данас, компаративна анализа. Породичне кризе и васпитања деце. Педагози у остваривању задатака у области сарадње са родитељима. Васпитање за одговорно родитељство.			
Литература:			
Ђорђевић, Б. (1985), <i>Савремена породица и њена васпитна функција</i> , ИПИ, Београд.			
Николић Р., Стојановић С., (2015). <i>Породична педагогија</i> . Ужице: Учитељски факултет.			
Пјурковска-Петровић, К. (1990), <i>Дете у непотпуној породици</i> , ИПИ, Београд.			
Продановић, Љ. (2005), <i>Сарадња са породицом</i> , Едука, Београд.			
Мучибабић, Б. (прир.) (2006). <i>Породица – контраверзе и изазови</i> . Београд. Драганић.			
Тодоровић, Ј. (2005). <i>Васпитни стилови родитеља и самопоштовање адолецената</i> . Ниш: ДИГП „Просвета“, стр. 9–14.			
Голубовић, З. (1981). <i>Породица као људска заједница</i> . Загреб: Напред.			
Гордон. Т. (1997). <i>Умеће родитељства</i> . Београд: Креативни центар.			
Медић, С. и сар. (1977). <i>Школа за родитеље: Социо-едукативни програми за породицу</i> . Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета.			
Ђуковић, С. (2012). <i>Породица као систем – функционалност и ресурси оснаживања</i> . Нови Сад.			
Станојловић, Б. (1997), <i>Породица и васпитање деце</i> , Научна књига, Београд.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: предавања, практичан рад, дискусија, истраживачки рад, дебате, индивидуални рад, семинари, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	5	Писмени испит	
Практична настава	15	Усмени испит	50
Колоквијум-и	20		
Семинар-и и вежбе	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Дидактика			
Наставник: Бојовић П. Жана, Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: обавезни, V и VI семестар.			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: положен испит из студијских предмета <i>Општа педагогија 1</i> и <i>Општа педагогија 2</i>			
Циљ предмета Овладати знањима и разумевање проблематике васпитања и образовања у контексту наставе, стицање знања о различитим дидактичким теорија и концепцијама наставе, развијање критичког приступа дидактичкој теорији и пракси.			
Исход предмета Студенти: 1) Поседују опште знања о дидактици као педагошкој дисциплини; 2) Имају развијене способности за анализу и синтезу, самостално учење, планирање, организовање и комуницирање у наставном процесу; 3) Оспособљени су за стваралачку примену принципа, метода и средстава дидактичког рада; 4) Оспособљени су за самостално праћење савремених достигнућа у развоју дидактике; 5) Разумеју улогу елемената мисаоне тријаде у сазнавању у настави; 6) Поседују критички однос према факторима наставе са аспекта реформских школа и педагошких праваца; 7) Уочавају педагошке законитости развоја ученика/детета као и законитости учења; 8) Имају развијен активан, критички, истраживачки приступ према васпитно-образовној делатности. Познаје, разумеју и уважавају индивидуалне карактеристике и разлике између ученика/детета.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Дидактика као посебна педагошка дисциплина; Образовање, знање, способности - појам и значај; Дидактички принципи; Настава; Фактори наставе, ученик, наставник, наставни садржаји, Наставни план, Наставни програм; Наставна технологија, Наставне методе, Социолошки облици наставног рада, Извори знања; Наставни системи; Теорије избора наставног садржаја; Сазнавање у настави; Настава као процес комуникације. Принципи ефикасне комуникације у настави; Активност ученика у настави; Емоције и њихов значај у настави; Показатељи квалитета рада у настави. Праћење рада ученика. Евалуција наставе. Личност и улога педагога у учењу и успеху ученика. <i>Практична настава</i> Израда листе различитих дефиниција дидактике, изналажење примера истраживања у дидактици, сачињавање листе различитих извора знања, изналажење примера у пракси за поједине врсте знања, анализирање програмских садржаја са становишта развоја перцептивних, изражајних, мануелних и интелектуалних способности, планирање етапа наставног процеса на примеру једне теме; вежбање у дефинисању и одређивању материјалних, функционалних и васпитних задатака у оквиру једне теме; вежбање у дефинисању и одређивању наставних метода, социолошких облика рада и наставних система; Наставни план и програм; сачињавање листе идентификованих показатеља квалитета рада у настави.			
Обавезна литература: Лакета, Н., Василијевић, Д. (2006). <i>Основе дидактике</i> , Ужице: Учитељски факултет. Станојевић, Д. (2018). <i>Елементарна дидактика</i> . Врање: Педагошки факултет. Трнавац, Н. и Ђорђевић, Ј. (2013). <i>Педагогија</i> . Београд: Научна књига, стр. 187-403. Хавелка, Н. (2000). <i>Ученик и наставник у образовном процесу</i> , Завод за уџбенике и наставна средства, Београд.			
Шира литература: Микановић, Б. (2017). <i>Основе педагогије</i> . Бања Лука: Филозофски факултет у Бања Луци, стр.157-188. Вилотијевић, М. (1999), <i>Дидактика 1.</i> , Београд: Учитељски факултет. Вилотијевић, М. (1999), <i>Дидактика 2.</i> , Београд: Учитељски факултет. Вилотијевић, М. (1999), <i>Дидактика 3.</i> , Београд: Учитељски факултет.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 2
Методе извођења наставе: Монолошка; дијалoшка; дискусија.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и	30		
семинар-и	5		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Евалуација школског образовања			
Наставник: Стаматовић Д. Јелена			
Статус предмета: обавезни, V семестар			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: нема			
Циљ предмета			
СТИцање знања о процесу евалуације школског образовања и оспособљавање за планирање и практичну примену евалуације рада школе			
Исход предмета			
Студенти поседују знања о процесу евалуације школског образовања, месту и улози педагога у том процесу, као и компетенције за планирање и спровођење процеса евалуације у циљу унапређења рада школе.			
Садржај предмета			
Теоријска настава			
Веза унапређивања квалитета школског образовања са евалуацијом. Концепти и приступи квалитету и осигурању квалитета образовања. Предмет, оквир и поступци у евалуацији школског образовања. Стандардизација у области образовања. Могућности и ограничења евалуацијског процеса.			
Практична настава			
Евалуација рада школа. Евалуација рада и напредовања ученика. Евалуација рада наставника. Евалуација високошколског образовања.			
Литература:			
1. Стаматовић, Ј. (2015). Квалитет и самовредновање рада наставника. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета.			
2. Стаматовић, Јелена (2013). Улога учитеља у процени квалитета рада школе и свога рада, <i>Настава и васпитање</i> , 62(3), 438–449			
3. Стаматовић, Јелена (2015). <u>Значај и реализација процеса самовредновања рада школе</u> , <i>Настава и учење – евалуација васпитно-образовног рада</i> , Учитељски факултет у Ужицу, 119–130			
4. Nikolić, R., Stamatović, J. (2014). Kvalitet visokoškolske nastave i proces samovrednovanja., <i>Izobraževanje za 21. Stoletje – ustvarjalnost v vzgoji in izobraževanju</i> , 10.04.2014., Kopar, Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta, 75–82.			
5. Хебиб, Е. (2013). Како развијати школу – развојни и реформски процеси у области школског образовања. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду.			
6. Хебиб, Е. (2015). Школска самоевалуација као врста евалуације школског рада. Педагогија, год. 70, бр. 2, стр. 179-187.			
7. Хебиб, Е. и Спасеновић, В. (2014). Поступци процењивања и могућности унапређивања квалитета школског образовања у Србији. У Д. Павловић Бренеселовић, Ж. Крњаја и Л. Радуловић (ур.), Педагошки модели евалуације и стратегије развијања квалитета образовања (стр. 69-87). Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 1	
		Практична настава: 2	
Методе извођења наставе: предавања, дискусија, рад у малим групама, тимска настава,			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	
активност у току предавања		10	
практична настава		20	
колоквијум-и		20	
		Завршни испит	
		писмени испит	
		50	
			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Активно учење			
Наставник: Маринковић С. Снежана			
Статус предмета: обавезни, VI семестар			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: нема			
Циљ предмета Да се студенти упознају са теоријском концепцијом и практичном применом активног учења .			
Исход предмета Студенти разумеју филозофију Активног учења, да овладају умењима, техникама рада и моделима анализе активности и часова по принципима активног учења.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Проблеми школе и идеја активног учења. Професионални развој наставника и Активно учење. Природа активности ученика. Природа задатака у активирању ученика. Методе/облици учења. Улоге наставника. Циљеви учења. Модели евалуације у оквиру АУН. <i>Практична настава</i> Стварање АУН часова. Анализа АУН часова (технике анализе).			
Литература Ивић, И., Пешикан, А., Антић, С. (2001), <i>Активно учење 2</i> , приручник, УНИЦЕФ и Институт за психологију, Београд. Marinković, S. (2010). <i>Profesionalni razvoj nastavnika i postignuća učenika</i> . Užice: Učiteljski fakultet Маринковић, С. (2007). О активности ученика кроз историју педагогије. Научни скуп „Образовање и усавршавање наставника – историјски аспект”. <i>Зборник радова</i> , стр. 83–91. Ужице: Учитељски факултет Маринковић, С. (2010). Проблеми квалитета нашег образовања и промене у концепцији образовања. <i>Настава и васпитање</i> , X, 1, стр. 5–23 Pešikan, A. i Antić, S.(2007): Kako ugraditi ideje aktivnog učenja u udžbenik. <i>Nastava i istorija</i> , Nova serija, br.7, god V, 147-159 Пешикан, А. (2003). <i>Настава и развој друштвених појмова код деце</i> . Београд: Завод за уџбенике.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 0
Методе извођења наставе предавања, дискусија, рад у малим групама, тимска настава, пројекатска настава			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	20	писмени испит	60
практична настава	20	усмени испт	
колоквијум-и			
семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Увод у методологију педагошких истраживања			
Наставник: Стаматовић Д. Јелена			
Статус предмета: обавезни, V семестар			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: нема			
Циљ предмета Упознавање студената са значајем и улогом методологије педагошких истраживања у процесу проучавања и истраживања сложених проблема васпитања и образовања; Да студенти овладају основном теоријско-методолошком логиком, стекну знања о научним парадигмама и педагошки законима и законитостима. Оспособљавање за разумевање процеса научног истраживања.			
Исход предмета Студенти познају и описују интердисциплинарни карактер методологије педагошких истраживања и основне методолошке појмове; Студенти идентификују карактеристике педагошких сазања и познају карактеристике истраживачких парадигми. Процењују и користе различите истраживачке приступе и разумеју процес научног проучавања и истраживања			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Појам и суштина методологије педагошких истраживања. Однос методологије, педагогије и логике. Однос методологије, гносеологије и епистемологије. Позитивистичко-емпиристичка детерминисаност методологије педагошких истраживања. Специфичности сазнања у васпитању. Циљеви и задаци научно-педагошког сазнања. Закони и законитости у васпитању. Парадигме у методологији педагошког истраживања. Класификација и врсте педагошких истраживања. Квалитативна истраживања. Могућности и ограничења методологије педагошких истраживања. <i>Практична настава</i> Реализује се кроз дискусије, групни рад. Процес сазнавања у проучавању васпитања. Специфичности сазнања у васпитању. Методолошке парадигме - примена, карактеристике, могућности. Квалитативна истраживања – начини примене.			
Литература: Банђур, В. и Поткоњак, Н. (1999). <i>Методологија педагогије</i> . Београд: Савез педагошких друштава Србије. Гојков, Г. (2007). <i>Квалитативна истраживачка парадигма у педагогији</i> . Вршац: Висока школа струковних студија за образовање васпитача. Кнежевић Флорић, О. и Нинковић, С. (2012). <i>Хоризонти истраживања у образовању</i> . Нови Сад: Филозофски факултет. Матовић, Н. (2007). <i>Мерење у педагошким истраживањима</i> . Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета. Мужић, В. (1986). <i>Методологија педагошких истраживања</i> . Сарајево: Завод за издавање уџбеника			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 1
Методе извођења наставе: предавања, дискусија, рад у групама; самостални истраживачки рад студената			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	50
практична настава	15	усмени испит	
колоквијум-и			
Презентација пројекта	30		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методологија педагошких истраживања			
Наставник: Стаматовић Д. Јелена			
Статус предмета: обавезни, VI семестар			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: нема			
Циљ предмета: Стицање знања о карактеристикама, циљевима и методама педагошких проучавања и истраживања. Оспособљавање за разумевање процеса научног истраживања. Оспособљавање студената за самостално одређивање епистемолошких поставки конкретнoг истраживања на основу којих ће умети да израде пројекат истраживања. Оспособљавање студената за истраживачки рад у различитим областима васпитно-образовне праксе, као и примену резултата научних истраживања из других области у циљу разумевања и унапређивања васпитно-образовне праксе.			
Исход предмета: Студенти познају карактеристике, врсте и могућности истраживања у области васпитања и образовања. Примењују знања у пројектовању истраживања (објашњава и планира ток истраживачког пројекта) и извођењу емпиријско-аналитичког истраживања. Оспособљени за праћење литературе емпиријског карактера. Оспособљени за истраживачки рад у различитим областима васпитно-образовне праксе и за примену резултата научних истраживања из других области у циљу разумевања и унапређивања васпитно-образовне праксе.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава</i> Ток педагошких проучавања и истраживања. Циљеви научног истраживања. Етапе педагошког истраживања. Избор проблема за педагошко истраживање. Пројектовање педагошких истраживања. Појам и карактеристике метода истраживања у педагогији. Појам и процес мерење у педагогији. Технике и инструменти у педагошким истраживањима, карактеристике, конструкција и примена: анкетирање, скалирање, тестирање, анализа садржаја, систематско посматрање, интервјуисање и социометрија. Узорковање у педагошким истраживањима. Вријабле и хипотезе у педагошким истраживањима. Основне етапе статистичког рада. Извештај о педагошким проучавањима и истраживањима. Примена резултата емпиријско-аналитичког истраживања. Акционо истраживање – појам, карактеристике, реализација. <i>Практична настава</i> Реализује се кроз дискусије, групни рад, прикупљање и анализу научних и стручних публикација. Израда пројекта истраживања. Израда и примена инструмената у педагошким истраживањима.			
Литература: Банђур, В. и Поткоњак, Н. (1999). <i>Методологија педагогије</i> . Београд: Савез педагошких друштава Србије. Гојков, Г., Круљ, Р. и Кундачина М. (2009). <i>Лексикон педагошке методологије</i> . Вршац: Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Павлов” Вршац Кнежевић Флорић, О. и Нинковић, С. (2012). <i>Хоризонти истраживања у образовању</i> . Нови Сад: Филозофски факултет. Коцић, Љ. (1981). Педагошки експеримент. Београд: Просвета. Матовић, Н. (2007). <i>Мерење у педагошким истраживањима</i> . Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета. Муџић, В. (1986). <i>Методологија педагошких истраживања</i> . Сарајево: Завод за издавање уџбеника. Попадић, Д., Павловић, З. и Жежељ, И. (2018). Алатке истраживача. Методе и итехнике истраживања у друштвеним наукама. Београд: Клио. Cohen, L., L. Manion i K. Morrison (2004): <i>Metode istraživanja u obrazovanju</i> . Zagreb: Naklada Slap.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: предавања, дискусија, рад у групама; самостални истраживачки рад студената.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	50
практична настава	15	усмени испит	
колоквијум-и			
Презентација пројекта	30		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Савремени концепти поучавања			
Наставник: Миленовић М. Живорад			
Статус предмета: обавезни, V и VI семестар			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: нема			
Циљ предмета: Овладавање знањима и стицање концептуалних и когнитивних компетенција из области савремених приступа у поучавању, у образовним активностима.			
Исход предмета: Студенти су овладали савременим концептима поучавања и имају развијене компетенције за ефикасно дизајнирање образовног процеса и наставних садржаја, имплементацију савремених концепата поучавања, оспособљени су за праћење ефеката наставе и евалуацију наставног процеса.			
Садржај предмета: Теоријска настава: Холистички приступ поучавању и могућности управљања знањима); Различити приступи у детерминисању циљева и стратегија поучавања; Концепт мапирања у процесу организације и евалуације наставних активности; дизајнирање и интегрисање сложених структура садржаја; могућности развијања курикулума по моделу игре и ефективна комуникација у одељењу. Практична настава (СИР): Самосталан истраживачки рад студента: а) прикупљање, анализа и представљање садржаја из литературе, о савременим концептима поучавања; б) израда истраживачког пројекта о ефикасности ових концепата; в) презентација и одбрана пројекта.			
Литература: Мирков, С. (2013). <i>Учење – зашто и како: приступи у проучавању чинилаца који делују на учење</i>. Београд: Институт за педагошка истраживања. Мирков, С. (2014). Улога саморегулације у различитим приступима учењу, <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i>, Год. 46, Бр. 2, 251–276. Михајловић, М.Љ., Михајловић Љ.М. и К.Н. Михајловић (2014). Холистички приступ васпитно-образовном процесу - контрадикторност са општом поставком живота. <i>Синтезе</i>, Бр.6, 37-47. http://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/2217-902x/2014/2217-902x1406037M.pdf Kopas-Vukašinović, E. (2006): Uloga igre u razvoju dece predškolskog i mlađeg školskog uzrasta, <i>Zbornik Instituta za pedagoška istraživanja</i>, XXXVIII, 1 (174-189). Stoicai, I., Morarui, S. & C. Mironi (2011). Concept Maps, a Must for the Modern Teaching-Learning Process, <i>Romanian Reports in Physics</i>, Vol. 63, No. 2 (567–576). Theobald, M., Danb, S., Einarsdóttir, J., Bourne, J., Jones, D., Ross, S., Knaggs, H. and C. Carter-Jones (2015). Children's Perspectives of Play and Learning for Educational Practice, <i>Education Sciences</i>, No. 5 (345–362). file:///C:/Users/Emina/Documents/Skinuto%20sa%20Interneta/education-05-00345-v2%20(1).pdf			
Број часова активне наставе:	Теоријска настава: 2	Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: вербално-текстуална (усмено излагање, вербално упућивање, разговор, дебата, текст метода, приказивање)			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	семинар-и (СИР)	20 +10 (одбрана)
колоквијум-и	20	усмени испт	40

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Школска педагогија			
Наставник: Стаматовић Д. Јелена			
Статус предмета: обавезни, VI семестар			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: положен испит <i>Опита педагогија</i>			
Циљ предмета: Упознавање студената са природом, одликама, функцијама школског образовања. Оспособљавање студената: за разумевање места, улоге и развоја школског образовања у друштву; за разумевање принципа функционисања и деловања школе у систему васпитања и образовања; за разумевање праваца развоја савремене школе.			
Исход предмета: Студенти разумеју узајамну условљености друштва и школе, школског система; Познају функцију и организацију школе као институције и принципе отворености савремене школе.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Појам, предмет и задаци школске педагогије. Школска педагогија у систему педагошких дисциплина. Различите стратегије у сагледавању функције школе. Савремене тенденције у развоју школе и школских система. Димензије квалитета школских система. Школско образовање: стање, могућности и перспективе. Различити типови или врсте школа. Основно и обавезно образовање у европским школским системима. Законска основа рада различитих врста школа у школском систему Србије. Школа као институција (компоненте структуре и садржаја школе и њихови односи). Процеси у школском образовању. Руковођење и управљање школом Развојни и реформски процеси у области школског образовања <i>Практична настава</i> Реализација задатака везаних за: институционални контекст школе, организацију рада школе, програмирање рада школе (планирање и програмирање и програмски документи у школи), вредновање рада школе (самовредновање).			
Литература: Трнавац, Н. (2005), <i>Школска педагогија I</i> (предавања и чланци), Научна књига – комерц, Београд, стр. 176–192, 233–310. Трнавац, Н. (2005), <i>Школска педагогија II</i> (предавања и чланци), Научна књига-комерц, Београд, стр. 7–21. Гласер, В. (2005).Квалитетна школа. Загреб: Едука. Хебиб, Е. (2013). Како развијати школу – развојни реформски процеси у области школског образовања. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета. Хебиб, Е. (2009). <i>Школа као систем</i> . Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета. Илић, М., Николић, Р., Јовановић, Б. (2006), Школска педагогија, Учитељски факултет, Ужице Јовановић, Б. (2005), Школа и васпитање, Учитељски факултет, Јагодина, стр. 23–185, 201–243. Хебиб, Е. , Спасеновић, В. (2011). Школски систем Србије – стање и правци развоја, Педагогија, 66(3), стр. 373–383. Спасеновић, В. и Хебиб, Е. (2014). Програми обавезног образовања у европским земљама: основне одлике и правци промена. У Р. Николић (ур.), Настава и учење: савремени приступи и перспективе (стр. 37-44). Ужице: Учитељски факултет у Ужицу Универзитета у Крагујевцу. Поткоњак, Н. (1999), <i>Васпитање–школа–педагогија</i> , Ужице: Учитељски факултет, стр. 121–127.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: предавања, практичан рад, дискусија, истраживачки рад, дебате, индивидуални рад, семинари, консултације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	5	Писмени испит	
Самосталан рад и пракса	15	Усмени испит	50
Колоквијум-и	20		
Семинар-и и вежбе	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Докимологија			
Наставник: Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: изборни, V семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: Упознавање студената са основним докимолошким појмовима и категоријама; упознавање са функцијама, принципима, формама и поступцима оцењивања, као и проблемима вредновања процеса и резултата васпитно-образовног рада; разумевање и развијање импликација докимолошких сазнања у домену вредновања квалитета и развијености система образовања и васпитања; оспособљавање студената за примену и критичку анализу поступака и инструмената за праћење, оцењивање и вредновање циљева и исхода васпитно-образовног рада.			
Исход предмета: Студенти знају да објасне функције, принципе и врсте оцењивања, оцењивање засновано на исходима и стандардима, праћење и оцењивање у функцији учења и развоја ученика и наставника; вредновање постигнућа ученика, квалитета и ефективности наставе као индикатора развијености система образовања и васпитања; планирање, праћење и извештавање о напредовањима ученика. Умеју функционално да планирају и примењују поступке и процедуре формативног и сумативног вредновања васпитно-образовних постигнућа ученика; умеју да идентификују и проуче утицај фактора који детерминишу евалуацију процеса и резултата васпитно-образовног рада; успешно креирају критеријуме оцењивања на основу образовно-васпитних таксономија и стандарда; умеју да направе сопствени портфолио, као и портфолио ученика; оспособљени да учествују у докимолошким истраживањима у васпитно-образовној установи и изван ње.			
Садржај предмета Практична настава. Анализа и критичко разматрање резултата теоријских и емпиријских докимолошких истраживања. Докимолошки појмови. Функције и компоненте вредновања наставног рада: циљеви вредновања наставног рада; друштвене и педагошке функције вредновања; праћење, испитивање и мерење, оцењивање рада ученика; компоненте вредновања; формативна и сумативна евалуација рада ученика; систем комплексног вредновања рада ученика, врсте оцењивања, нумеричко и описно оцењивање, формативно и сумативно оцењивање. Планирање процедура оцењивања на основу циљева и исхода процеса учења и образовних стандарда. Дефинисање критеријума оцењивања. Проблеми традиционалног оцењивања ученика: особине ученика као фактори метријске вредности оцене; грешке наставника као фактор метријске вредности оцене; докимистички фактори испитивања и оцењивања; усмено проверавање и испитивање ученика. Објективно вредновање постигнућа ученика и принципи, критеријуми и стандарди објективног оцењивања ученика; методе испитивања и оцењивања, технике, инструменти, тестови знања Конструисање и примена тестова знања, низова задатака објективног типа и других форми проверавања и оцењивања васпитно-образовних постигнућа ученика. Спровођење докимолошког истраживања.			
Литература 1. Гојков, Г. (2003). Докимологија. Вршац: Виша школа за образовање васпитача. 2. Изли, Ш. Д. и Мичел, К. (2004). Оцењивање на основу портфолија. Београд: Креативни центар. 3. Kadum-Bošnjak, S. (2013). Dokimologija u primarnom obrazovanju. Pula: Sveučilište Jurja Dobrile, Odjel za odgojne i obrazovne znanosti. 4. Бјекић, Д. и Папић, Ж. М. (2013). Докимолошки оквири наставе: оцењивање и тестирање знања. Чачак: Факултет техничких наука. 5. Савовић, Б., Бјекић, Д., Најдановић Томић, Ј. и Гламочак, С. (2007). Примена тестова знања у основној и средњој школи. Београд: Завод за вредновање квалитета образовања и васпитања. 6. Хавелка, Н., Хебиб, Е. и Бауцал, А. (2003). Оцењивање за развој ученика: Приручник за наставнике. Београд:			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 0	
		Практична настава: 2	
Методе извођења наставе: дискусије, дебате, семинарска вежбања, мини истраживања и извештаји студената, методе рада у малим групама, метода рада на тексту, метода практичних радова.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	
активност у току предавања		15	
практична настава		15	
колоквијум-и			
семинар-и		20	
Завршни испит		поена	
писмени испит		50	
усмени испит			
.....			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Целоживотно образовање			
Наставник: Стаматовић Д. Јелена			
Статус предмета: изборни, V семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета:			
Стицање темељних знања о савременој пролбематици целоживотног образовања уз посебну анализу Меморандума Европске уније о целоживотном учењу и тенденцијама у свету везаних за стварање друштва које учи. Развијање сензибилитета студената према целоживотном учењу као личној и животној оријентацији.			
Исход предмета			
Студенти ће бити у стању да разумеју условљеност савремених тенденција у савременом друштву и потребе за целоживотним образовањем/учењем. У исто време разумеће потребу за стварањем друштва знања у условима брзих друштвених, научно-техничких и технолошких промена.			
Садржај предмета			
Терминолошка и појмовна одређења: перманентно образовање/учење, повратно образовање, доживотно образовање/учење, целоживотно образовање/учење. Европа као друштво знања (оријентација Европске уније). „Меморандум Европске уније о цјеложивотном учењу“. Концепти организације која учи и друштва које учи. Нове информацијске технологије у целоживотном образовању/учењу. Управљање знањем у друштву знања. Друштво утемељено на знању. Импликације целоживотног образовања на образовну политику и праксу образовања.			
Литература			
1. Vizek-Vidović, V. (ur.). (2005). <i>Celoživotno obrazovanje učitelja i nastavnika – višestruke perspektive</i> . Zagreb. Institut za društvena istraživanja. 2. Babić, V. i sar. (2012). <i>Razvoj i primena koncepta celoživotnog učenja</i> . Univerzitet u Kragujevcu: Ekonomski fakultet. 3. Savićević, D. (2000). <i>Put ka društvu učenja</i> . Beograd: DP „Djuro Salaj“. 4. Horvat, A., Lapat, G. (2012). Celoživotno obrazovanje učitelja, <i>Andragoški glasnik</i> , XVI, 2, str. 131–142. 5. Memorandum o cjeloživotnom učenju (2000). 6. Dryden, G., Vos, J. (2001). <i>Revolucija o učenju</i> . Zagreb: Eduka. 7. <i>Na putu ka društvu znanja</i> . Beograd: Institut za pedagoška istraživanja.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2		Практична настава: 0
Методе извођења наставе: Монолошка, дијалoшка, аналитичка.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току вежби	15	писмени испит	20
Самостални рад	20	усмени испит	30
Семинарски рад и одбрана	15		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Професионални развој наставника			
Наставник: Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: изборни, V семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: да студенти овладавају концептом професионалног развоја наставника, развију способности, вештине и мотивацију за активно учешће у професионалном развоју наставника.			
Исход предмета: На крају курса студенти знају систем иницијалног професионалног образовања наставника у Србији; Критички анализирају литеартуру везану за концепцију и систем иницијалног професионалног образовања наставника у Србији; разумеју основне карактеристике модела образовања наставника и модела професионалног развоја наставника; увиђају везу између постигнућа ученика и професионалног развоја наставника.			
Садржај предмета 1) Професионални идентитет наставника; 2) Професионалне компетенције наставника; 3) Професионални развој наставника – појмовно-терминолошка питања; 4) Концепција и систем иницијалног професионалног образовања наставника у Србији – стање и перспективе; 5) Концепције професионалног усавршавања наставника; 6) Наставник као рефлексивни практичар – наставник као истраживач: однос педагошке теорије и праксе; 8) Приправништво: педагог и наставник на заједничком задатку. Практична настава 1) Истраживање професионалног индентитета наставника; 2) Истраживање система иницијалног професионалног образовања наставника у Србији; 3) Истраживање система професионалног усавршавања наставника у Србији; 4) Улога педагога у креирању плана (на индивидуалном и институционалном нивоу) професионалног развоја наставника; 5) Улога индивидуалног професионалног портфолија наставника; 6) Истраживање улоге педагога у професионалном развоју наставника.			
Литература Врањешевећ, Ј. и Вујисић Живковић, Н. (2013). Професионални идентитет наставника и образовања између компетенција и идеала. Теме, 37(2), 581-594. Snežana Marinković (2010). <i>Profesionalni razvoj nastavnika i postignuća učenika</i> . Užice: Učiteljski fakultet, Ана Пешикан, Слободанка Антић, Снежана Маринковић (2010). Концепција стручног усавршавања наставника у Србији: између прокламованог и скривеног модела. <i>Настава и васпитање</i> , LIX, 2, стр. 278–296 [UDK 371.12(371.13); ISSN 0547-3330]. Ана Пешикан, Слободанка Антић, Снежана Маринковић (2010). Концепција стручног усавршавања наставника у Србији: колико смо далеко од ефикасног модела. <i>Настава и васпитање</i> , L, 3, стр. 471–482 [UDK 371.12(371.13); Snežana Marinković (2010). Konceptcija obrazovanja nastavnika – između stručnog i profesionalnog obrazovanja nastavnika. Међународни научни скуп „Образовање и усавршавање наставника – дидактичко-методички приступ”. <i>Зборник радова</i> , стр. 85–94. Ужице: Учитељски факултет Snežana Marinković (2011). Analiza koncepcije stručnog usavršavanja vaspitača u Srbiji. Међународни научни скуп „Настава и учење – стање и проблеми”. <i>Зборник радова</i> , стр. 391–406. Ужице: Учитељски факултет Vizek Vidović, V i Zoran Velkovski, V. (u red.) (2013). <i>Nastavnička profesija za 21. Vek. Unapređenje nastavničke profesije za inkluzivno, kvalitetno i relevantno obrazovanje – АТЕПЕ</i> . Београд: COP. (odabrani delovi) Ђерић, И., Милин, В. и Станковић, Д. (2012). Правци унапређивања стручног усавршавања наставника у Србији: перспективе различитих актера. <i>Зборник института за педагошка истраживања</i> , 46(1), 29–49. 4. Станковић, Д. и др. (2015). <i>Наставник као истраживач – Приручник за наставнике</i> . Београд: Министарство просвете, науке и технолошког развоја, стр. 11–23.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе: предавања са дискусијом, радионице, семинарска и практична вежбања, мини истраживања и извештаји студената, тимска реализација задатака			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	15	писмени испит	60
практична настава	15	усмени испит	
колоквијум-и			
семинар-и	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Музејска педагогија			
Наставник: Кристинка И. Селаковић			
Статус предмета: изборни, VI семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета Стицање знања о музеју, историји настанка и њеној образовној улози. Развијање критичког и креативног приступа теорији и пракси образовне делатности музеја; Оспособљавање студената за осмишљавање педагошких музејских пројеката. Оспособљавање студената за разумевање и примену модела учења у музејском контексту.			
Исход предмета Студент поседује неопходна знања и компетенције које се односе на историјски развој и значај музеја и његове васпитно-образовне улоге. Познаје и разуме релевантне педагошке теорије за образовни рад у музеју. Оспособљен је да осмисли, организује и реализује педагошко музејски пројекат. Схвата и разуме значај и улогу музејске педагогије у области образовања и васпитања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Историја настанка музеја. Историја и филозофије образовне делатности музеја; Образовна и комуникациска улога музеја; Савремене теорије и модели учења у музеју и могућности њихове имплементације у васпитно-образовни рад; Теорије сазнавања, различити приступи тумачењу процеса учења у музеју и стратегије образовног рада; Могућности примене конструктивистичке парадигме на образовну делатност музеја; Сазнавање унутар социјалног контекста: концепт „интерпретативних заједница” и партиципативни модел учења у музеју; Инклузија и социјална одговорност музеја; Музеј као место учења унутар заједнице: допринос демократским процесима, остваривању социјалне правде и доживотног учењу; Образовна делатност музеја у доба дигитализације; Музејски педагошки пројекти - претпоставке и могућности; Праћење и вредновање педагошке делатности музеја. <i>Практична настава</i> Подстицање и развијање креативног мишљења. Самостални истраживачки музејски пројекти – Индивидуално и у мањим групама – од концептуализације до могућих начина реализације, уз анализу и комуникацију са професором и колегама из групе. Практична примена стечених знања. Консултације. Планиране су посете и предавања у институцијама културе (музеји, галерије, уметнички атељеи).			
Литература Makdonald, Š. priredila (2014). <i>Vodič kroz muzejske studije</i> . Beograd: Clio: Narodni muzej, (Novi Sad: Artprint). Gob, A. Druge, N. (2009). <i>Muzeologija</i> . Beograd: Clio. Milutinović, J. (2003). <i>Humanistički pristup vaspitno-obrazovnoj ulozi muzeja</i> . Novi Sad: Savez pedagoških društava Vojvodine; Vršac: Viša škola za obrazovanje vaspitača. Hooper-Greenhill, E. (Ed.) (1994). <i>The Educational Role of the Museum. London and New York: Routledge</i> . Šola, T. (2002). <i>Marketing u muzejima ili O vrlini i kako je obznaniti</i> . Beograd: Clio. Милутиновић, Ј. (2006). <i>Савремене теорије и модели учења у музеју и њихова имплементација</i> . Рад Музеја Војводине, 47-48, 261–267. Selaković, K. (2012). <i>Образовна uloga umetničkih muzeja. Zbornik radova, 15(14)</i> . Užice: Učiteljski fakultet, 243–254.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе Предавања, вежбе, илустративно-демонстративна, дијалошка, практични самостални и тимски рад, консултације, менторски рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испт	60
колоквијум-и			
семинар-и	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогогија			
Назив предмета: Васпитање за различитост и социјалну инклузију			
Наставник: Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: изборни, VI семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: стицање знања, вештина и промовисање ставова који ће студентима помоћи у препознавању, разумевању и поштовању различитости, као и испољавању солидарности према појединцима који припадају различитим друштвено осетљивим групама; Припрема студената за креирање васпитно-образовне праксе која најбоље рефлектује особености појединаца у групи; Усвајање и разумевање концепта социјалне инклузије.			
Исход предмета: Студенти препознају, поштују и прихватају различитост и једнакост као део њиховог професионалног ангажовања у области васпитања и образовања у раном детињству; разумеју и прихватају концепт социјалне инклузије.			
Садржај предмета			
Теоријска настава:			
Дефинисање и разумевање појма различитости из угла социјално-економске, културне, етничке, полне, старосне или неке друге особености. Концепт културних и индивидуалних разлика. Инвалидност као повод за дискриминацију. Однос друштва према особа са сметњама и инвалидитетом кроз историју. Медицински и социјални приступ инвалидитету. Законски оквир за социјалну инклузију особа које припадају различитим друштвено осетљивим групама. Предшколско васпитање и образовање као део стратегије развоја хуманијег друштва.			
Практична настава:			
Предрасуде, стереотипи и дискриминација у оквиру праксе раног васпитања и образовања. Ефекти предрасуда и стереотипа на развој деце са и без инвалидитета. Баријере приликом кретања у социјалној средини деце из различитих осетљивих друштвених група. Стратегије у развоју вршњачке подршке деци из остелјивих друштвених група. Стратегије за упознавање, разумевање и прихватање различитости код деце предшколског узраста.			
Литература :			
Тематски зборник радова - <i>Уважавње различитости и образовање</i> (2003). Београд: Институт за педагошка истраживања.			
Тематски зборник радова – <i>Социјална инклузија деце са развојним сметњама и проблемима у понашању</i> (2016) Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Универзитет у Београду ,доступно на: http://www.icf.fasper.bg.ac.rs/zbornici/20161230_1-Zbornik_radova_nacionalni_skup-2016.pdf			
Сретенов, Д. (2008). <i>Креирање инклузивног вртића: деца ометена у развоју у редовној предшколској установи</i> . Београд: Центар за примењену психологију.			
Максимовић Јасна . (2017). <i>Инклузија у образовању - подршка деци са сметњама у развоју</i> . Ужице: Учитељски факултет у Ужицу			
Brojčin, B. (2013). <i>Inkluzivna edukacija</i> . Beograd: Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju.			
Број часова активне наставе:2		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе : Пленарна излагања, анализа и спровођење истраживања, анализа случајева из литературе и праксе, писање семинарског рада, радиоонице и групне дискусије о различитим темама из области социјалне инклузије, посете предшколским установама и ресурсним центрима за подршку инклузивном васпитању и образовању			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	15	писмени испит	25
практична настава	15	усмени испт	25
колоквијум-и			
семинар-и	20		
Начин провере знања могу бити различити наведено у табели су само неке опције: (писмени испити, усмени испт, презентација пројекта, семинари итд.....			
*максимална дужна 1 страница А4 формата			

ПРЕДМЕТИ ЧЕТВРТЕ ГОДИНЕ

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Образовна технологија			
Наставник: Василијевић Н. Данијела			
Статус предмета: обавезни, VII и VIII семестар			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: нема			
Циљ предмета: Стицање одговарајућих теоријских и практичних знања и способности из образовне технологије неопходних за стицање професионалних квалификација, али и континуирано перманентно, стручно образовање и усавршавање.			
Исход предмета: Студент ће моћи да: 1) с теоријског становишта критички процењује и примењује стечена знања из образовне технологије у пракси; 2) на казуалним основама повезује стечена знања са садржајима из дидактике, педагогије, психологије, с једне стране и садржајима из области методике васпитнообразовног рада, с друге стране; 3) покаже отвореност и спремност за тимски рад; 4) осмисли разноврсне стилове и стратегије рада и учења у новом ИКТ окружењу уважавајући опште узрасне, али и индивидуалне карактеристике ученика; 4) перципира савремене дидактичке медије у васпитно-образовном раду, како у процесу припремања, реализације, вредновања васпитнообразовног рада ученика; 5) унапрђује властито искуство у процесу стручног перманентног усавршавања.			
Садржај предмета Теоријска настава Образовна технологија – појмовно одређење; Предмет образовне технологије; Образовна технологија и друге науке; Наставна технологија – врсте; Наставни објекти; Учионица – наставни објекти некад и сад; Дидактички медији; Технички, електронски, дигитални уређаји и апарати у васпитно-образовном раду; Наставна помагала; Компјутери у наставном окружењу; Наставна технологија у новом дигиталном окружењу – наставни системи (егземпларна настава, програмирана настава, проблемска настава, диференцирана настава, индивидуализована настава, хеуристичка...); социолошки облици наставног рада (фронтални, групни, рад у пару, индивидуални); наставне методе; улога и функција наставника; положај и улога ученика у компјутерски подржаној настави; Школска медијатека. Учење путем електронске мреже и дигиталних медија; Учење на даљину. Виртуелна реалност и вештачка интелигенција у образовању. Експертни системи; Педагошки рад у новом образовно-информационом окружењу; Практична настава Оспособљавање студената за практичан васпитнообразовни рад уз навикавање и оспособавање за континуирано праћење иновација у домену осавремене образовне технологије уз критичко конструктивни приступ настави и учењу у млађим разредима основне школе.			
Литература Алексић, В. (2020). <i>Образовна технологија у дигиталном домену</i> . Чачак: Факултет техничких наука. Василијевић, Д. (2016), <i>Образовна технологија – изабране теме</i> , Учитељски факултет Ужице, Ужице. Василијевић, Д. (2006), <i>Усавршавање наставника на даљину</i> , Зборник радова, Филозофски факултет, Београд, стр. 401-413. Влаховић, Б. (1998), Школски мултимедија центар, Београд, стр. 185-200, 231-254. Лакета, Н., Василијевић, Д. (2006), <i>Основе дидактике</i> , Учитељски факултет Ужице, Ужице, стр. 153-236. Мандић, Данимир (2010): <i>Интернет технологије</i> , Чигоја штампа, Београд. Мандић, Данимир, и Ристић, Мирослава (2011): <i>Европски стандарди информатичких компетенција</i> , Чигоја штампа, Београд. Мандић, Д. (2003), <i>Дидактичко-методичке иновације у образовању</i> , Београд, стр. 55-120. Мандић, П., Мандић, Д. (1996), <i>Образовна информациона технологија</i> , Београд. Мијановић, Н. (2002), <i>Образовна технологија</i> , Подгорица. Матијевић, М., Тополовчан, Т. (2017), <i>Мултимедијска дидактика</i> , Школска књига, Загреб. Станисављевић Петровић З., Павловић, Д. (2017), <i>Нови медији у раном образовању</i> , Филозофски факултет, Нови Сад file:///C:/Users/laser%20computers/Downloads/NoviZmedijiZuZranomZobrazovanju.pdf Шира литература: Часопис Образовна технологија.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 1	
Методе извођења наставе: предавања, вежбе, практичан рад, дискусије, истраживачки рад, полемике, дебате, групни рад, рад у тандему, индивидуални рад, семинари, консултације.		Практична настава: 2	
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност предавања и вежбе	10	Писмени испит	30
Колоквијум (I, II и III)	30		
Семинарски рад	15		
Предавања и вежбе	15		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика инклузивног образовања			
Наставник: Максимовић М. Јасна			
Статус предмета: обавезни, VII семестар			
Број ЕСПБ:3			
Услов: положен испит из предмета Основи инклузивног образовања и васпитања, приложен извештај са стручне праксе			
Циљ предмета је стицање знања, компетенција и професионалних искустава нужних за рад педагога у систему инклузивног васпитања и образовања; оспособљавање студената да примене знања у планирању, програмирању, организацији и евалуацији инклузивног образовног процеса; овладавање знањима и вештинама неопходних за праћење иновација у области инклузивног образовања; оспособљавање за континуирано стручно усавршавање у области развоја социјалне инклузије и стварања инклузивног окружења.			
Исход предмета : Студенти је оспособљен за многоструке улоге педагога у процесу инклузивног образовања: познаје разноврсне стилове и стратегије учења, облике и методе наставног рада у инклузивној школи; упознат је и примењује савремену образовну и асистивну технологију; познаје различите облике алтернативне и потпомогнуте комуникације; оспособљен је за иницијалну образовну и васпитну процену ученика и припрему плана подршке за децу из осетљивих група; оспособљен је за прилагођавање исхода и стандарда постигнућа кроз израду Индивидуалног плана подршке за сваки облике и степене ометености; оспособљен је да подстиче, негује и развија позитивне односе и ставове у одељењу.			
Садржај предмета			
Теоријска настава			
Теоријске основе успешних дидактичко-методичких приступа у раду са ученицима из осетљивих група; Процена потреба за подршком и израда педагошког профила детета/ученика; Посредни и непосредни видови подршке деци из осетљивих група; Индивидуални образовни план - карактеристике различитих врста ИОП-а ; Интересорна комисија и њена улога у организовању подршке деци из осетљивих група; Помагала и облици подршке деци са различитим облицима и степенима сметњи у развоју (деци са различитим сензорним, интелектуалним, комуникативним и моторичким поремећајима); Примена принципа универзалног дизајна у инклузивном образовању			
Практична настава			
Дидактичко-методички аспекти инклузивног образовања - нивои прилагођавања садржаја, методских поступака у раду, подршке на допунским часовима и секцијама,, припрема индивидуално образовних планова; Израда Индивидуално образовних планова са прилагођеним садржајима(ИОП-1; Израда Индивидуално образовних планова са измењеним програмом и стандардима постигнућа(ИОП-2); Подршка у усвајању и развоју говора и језика деци са оштећењем слуха и развоју невербалне комуникације; Подршка у усвајању Брајевог писма, оријентацији и кретању деце оштећеног вида; Подршка деци са хиперкинетичким синдромом у васпитно-образовном раду.			
Литература			
Попадић, Р. (2006), Специјална педагогија с методиком, Филозофски факултет Источно Сарајево. Максимовић, Ј. (2017). <i>Инклузија у образовању - подршка деци са сметњама у развоју</i> . Ужице: Учитељски факултет у Ужицу Мрше, С., Јеротијевић, М. (2012). <i>Приручник за планирање и писање индивидуалног образовног плана</i> , Београд: Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, доступно на: http://narip.cep.edu.rs/biblioteka/literatura_na_srpskom_jeziku/prirucnik_za_planiranje_i_pisanje_iop-a.pdf Lazor, M., Isakov, M., Ivković, N. (2012). <i>Asistivna tehnologija u školi</i> . Novi Sad: Škola za osnovno i srednje obrazovanje „Milan Petrović“, доступно на: https://www.gloria-ferrari.com/pdf/asistivna_tehnologija_u_skoli.pdf Радивојевић, Д. и сар. (2007): Водич за унапређивање инклузивне образовне праксе. Фонд за отворено друштво. Београд. (доступно и на: http://www.inkluzija.org/biblioteka/Vodic-za-unapredjivanje-inkluzivne-obrazovne-prakse.pdf); Хрњица, С. (2004): Школа по мери детета, Приручник за рад са ученицима редовне школе ометеним у развоју. Институт за психологију Филозофског факултета у Београду.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава:2	Практична настава:1
Методе извођења наставе:			
Пленарна излагања, анализа и спровођење истраживања, анализа случајева из литературе и праксе, писање семинарског рада, радиоонице и групне дискусије о различитим темама из области специјалне педагогије и социјалне инклузије, посете школама и институцијама			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	15	писмени испит	25
практична настава	15	усмени испт	25
колоквијум-и			
семинар-и	20		
Начин провере знања могу бити различити наведено у табели су само неке опције: (писмени испити, усмени испт, презентација пројекта, семинари итд.....			
*максимална дужна 1 страница А4 формата			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика рада школског педагога			
Наставници: Круљ Р. Јелена			
Статус предмета: обавезни, VII и VIII семестар			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: положен исит <i>Школска педагогија</i>			
Циљ предмета Стицање знања о улози педагога у школи и подручјима рада. Оспособљавање студената за обједињавање и примену теоријских знања за самостални рад у основној и средњој школи као школски педагог. Развој и подстицање способности и вештина потребних за педагошко деловање у циљу унапређивања рада школе.			
Исход предмета Развијене професионалне компетенције за рад школског педагога; Студенти поседују теоријска и практична знања у области планирања, програмирања, праћења, вредновања и унапређења рада школе; Оспособљени су да сарађују са наставницима у креирању оптималних услова за развој деце и ученика и унапређивању образовно-васпитног рада; Студенти су оспособљени да планирају и остварује различите облике сарадње са породицом; Поседују вештине тимског рада и оспособљени су за учешће у раду стручних тимова и органа школе; Оспособљени су за критичку рефлексију и саморефлексију и преузимање одговорности за свој професионални развој.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Методика рада школског педагога (предмет проучавања) и повезаност са другим педагошким дисциплинама. Школски педагог (особине, место и улога у школи). Развој педагошко-психолошке службе у школи. Тимски рад и сараднички односи. Подручја рада школског педагога. Улога школског педагога у планирању, програмирању и вредновању рада у школи. Улога педагога у васпитном деловању школе. Сарадња школског педагога са ученицима. Рад педагога са посебним категоријама ученика. Педагошко-инструктивни рад педагога и сарадња са наставницима, стручним сарадницима и директором школе. Сарадња педагога са члановима школског колектива. Педагог и наставни процес у школи.. Аналитичко-истраживачке активности школског педагога. Сарадња педагога са родитељима и локалном средином. Улога педагога у унапређивању квалитета рада школе. Рад школског педагога у стручним органима школе. Документација школског педагога. Улога школског педагога у стручном усавршавању наставника; Стручно усавршавање и самоусавршавање школског педагога. Етички кодекс педагога. <i>Практична настава</i> Вежбе се изводе у виду дискусије, индивидуалне и групне презентације студената и практичан рад на задацима у школама.			
Литература: 1. Јурић, В. (2004). <i>Методика рада школског педагога</i> . Загреб: Школска књига. 2. Трнавац, Н. (1993): <i>Педагог у школи</i> . Београд: Филозофски факултет. 3. Поткоњак, Н., Н. Трнавац, Е. Хебиб и Н. Матовић (2008): <i>Инструменти за рад школског педагога</i> . Београд: Филозофски факултет. 4. Стаматовић, Ј. (2015). Квалитет и самовредновање рада наставника. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду. (стр. 9-40). 5. Хебиб, Е. (2013). Како развијати школу. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду. (стр. 119-138). 6. Хебиб, Е. (2014). Димензије улоге школског педагога. <i>Настава и васпитање</i> , 63(2), 337-350.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 2
Методе извођења наставе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	30	усмени испт	45
колоквијум-и	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Педагошки саветодавни рад			
Наставници: Семиз Ж. Марина			
Статус предмета: обавезни, VII семестар			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: нема			
Циљ предмета			
Стицање знања о саветовању и специфичностима педагошког саветовања. Упознавање студената са облицима и методама педагошког саветодавног рада. Развијање вештина планирања, вођења и евалуације педагошког саветодавног рада у образовно-васпитним установама.			
Исход предмета			
Студенти поседују неопходна знања о карактеристикама, специфичностима и начинима организовања и реализације педагошког саветодавног рада. Оспособљени су да организују, воде и евалуирају педагошки саветодавни рад у образовно-васпитним установама (школа, предшколска установа и сл.).			
Садржај предмета			
Теоријска настава			
Појам, карактеристике и циљеви саветовања; Етапе саветодавног процеса; Теоријски приступи у саветовању; Основне карактеристике и специфичности саветодавног рада у образовно-васпитним установама; Педагошки саветодавни рад у предшколској установи; Педагошки саветодавни рад у школи; Могућности и ограничења педагошког саветодавног рада; Врсте саветодавног рада: индивидуални и групни; Методе педагошког саветодавног рада; Педагошко саветодавни рад са ученицима, наставницима и родитељима.Тимски рад и саветовање у школи/предшколској установи и заједничко решавање проблемских ситуација; Планирање, програмирање и вредновање саветодавног рада;Вођење документације о педагошком саветодавном раду; Анализа резултата и вредновање педагошког саветовања.			
Практична настава			
Садржаји предмета реализују се на вежбама кроз групни рад студената, игре улога, дискусије, презентације индивидуалних радова, присуство вођењу саветодавних разговора у школама и предшколским установама, реализацију практичног задатка у образовно-васпитној установи самосталним извођењем педагошког саветодавног рада.			
Литература:			
Zuković, S. (2017). Savetodavni rad u institucijama vaspitanja i obrazovanja: teorijski i praktični aspekti. Novi Sad: Filozofski fakultet			
Јурић, В. (2004). Методика рада школског педагога. Загреб: Школска књига.			
Мандић, П. (1986). Саветодавни васпитни рад. Сарајево: Светлост.			
Раžин-Иakovac, R. (2016). Od savjetodavnog rada do pedagoškog savjetovanja u školi. Magistra Iadertina, 10(1), 49-63.			
Hechler, O. (2013). Педагошко саветовање: теорија и пракса васпитног средства. Београд: Eduka.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: Усмено излагање, презентације, разговор, метода рада у групама, практични рад студената, дискусија и демонстрација.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	Завршни испит
активност у току предавања		10	писмени испит
практична настава		40	усмени испт
колоквијум-и			
			поена

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програми: Педагогија			
Назив предмета: Психологија комуникације			
Наставник: Златић Ђ. Лидија			
Статус предмета: обавезни заједнички, VII семестар			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: положен испит <i>Психологија образовања</i>			
Циљ предмета: Усвајање знања и вештина из области интерперсоналне педагошке комуникације; разумевање важности комуникационих вештина за професионално деловање педагога; оспособљавање студената успешно комуницирају са појединцима и у групи; стицање искуства у улози процењивача комуникационих процеса у различитим професионалним аспектима. Циљ је такође оспособљавање студената за критичку рефлексију и саморефлексију у односу на сопствене комуникацион вештине.			
Исходи предмета: Студент зна да наведе и објашњава основне комуниколошке појмове, модел комуникације и однос знања и комуникационих вештина; уме вешто, прецизно и јасно да се изражава користећи различите форме вокалне и невокалне вербалне комуникације различитим контекстима ; идентификује препреке и тешкоће у комуникацији и предлаже решења проблема; вешто активира слушаоце ; вешто слуша и користи различите начине реаговања на саговорника, разуме и интерпретира сопствене акције и акције других из различитих перспектива; вешто решава конфликте свестан личног стила у приступу конфликтима; вешто сагледава и усмерава одговорност актера комуникационог процеса; уме да планира комуникацију тима; препознаје врсте саговорника и планира адаптирану комуникацију; препознаје различите контексте за примену мировне психологије(решавање конфликта) и стратегије борбе против различитих облика насиља.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Појам комуникације и комуникационе компетентности; теоријски приступи у проучавању интерперсоналне компетенције; врсте комуникационих знакова и облици комуникације, комуникација у школском контексту и застоји у комуникацији; активно слушање; умешност слушања; вештине вербалне ненасилне комуникације у наставној интеракцији; комуникационе вештине и технике у развоју самопоштовања ученика и наставника (децентрација, асертивност, емпатија итд); умешност асертивног реаговања;конфликти и конструктивно решавање сукоба (ток конфликта,понашања у конфликту,преговарања, медијација);развој тима (фазе развоја тима, структура у тиму- улоге у тиму, функционисање и динамика тима; тешкоће у комуникацији (страх од комуникације, стрес, професионално саговревање, мобинг- начини превазилажења препрека у комуникацији); припрема за комуникацију (планирање комуникације, учење комуникационих вештина, развој комуникационог стила и имица). <i>Практична настава</i> Учење комуникационих вештина двосмерне интерперсоналне комуникације; активно слушање (парафразирање, резимирање и др); Ја-ТИ поруке у наставној интеракцији, анализа комуникационих ситуација; планирање комуникације у тиму.			
Литература Reardon, K. (1998), <i>Интерперсонална комуникација: где се мисли сусрећу</i> , Загреб,Алинеа Vangelisti, A. L., Daly, J. A., Friedrich, G. W. (Eds). <i>Teaching Communication: Theory, Research, and Methods</i> , Mahwah – New Jersey – London: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers. Бјекић, Д. (2009), <i>Комуникологија: основе педагошког и пословног комуницирања</i> , Чачак: Технички факултет. Златић, Ј. и Бјекић, Д. (2006), Комуникациона компетенција као интерперсонална контрола <i>Зборник радова Учитељског факултета у Ужицу</i> , стр. 111-125. Златић, Ј. и Бјекић, Д. (2007), Настава комуникације у образовању наставника, <i>Иновације у настави</i> , 4(30), 14-27. Петровић, С. Д. (2019): Умешност комуницирања; теоријски и практични аспекти, Клио, Београд.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 0
Методе извођења наставе: реализација вежби по моделу интерактивне наставе (дискусија, методе практичног рада, радионице, драматизација); кооперативно учење, рад у малим групама, задаци на одређену тему и презентација резултата.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	20
практична настава/вежбе	20	усмени испит	20
семинар-и	30		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика рада предшколског педагога			
Наставник: Маринковић С. Снежана			
Статус предмета: обавезни, VII и VIII семестар			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: положени испити <i>Предшколска педагогије</i>			
Циљ предмета Разумевање улоге предшколског педагога у савременом друштвеном и теоријском контексту образовања.			
Исход предмета Развијена професионална одговорности кроз критички приступ у односу на различите домене будуће професије. Оспособљеност за планирање, развијање и унапређивање праксе.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Покретање и подржавање промена (Предшколски педагог у савременом друштвеном и теоријском контексту предшколског васпитања и образовања, предшколски педагог као актер промене, професија предшколски педагог као друштвена пракса). Промовисање и грађење услова за остваривање права у предшколском васпитању и образовању (Партиципативни односи и партнерство са родитељима, Колаборативна, кооперативна акција између колега и других заинтересованих, ангажовање и умрежавање у локалној заједници); Развијање и вредновање разноврсних програма (Предшколски програм, диверсификовани програми, Развојни план, Годишњи план/извештај). Развијање професионалне праксе (креирање и пројектовање професионалног развоја која највише одговара условима конкретне праксе) <i>Практична настава</i> Анализа и планирање одређених сегмента рада предшколског педагога (предшколски програм, развојни план, план професионалног развоја), израда есеја, презентације.			
Литература Крњаја, Ж., (2010). Процес професионалног развоја из еколошке парадигме, <i>Андрагошке студије</i> , 2, стр. 149-167 Клеменовић, Ј. (2010) Образовање и усавршавање предшколских педагога, <i>Настава и васпитање</i> , бр 3, стр. 483-495 Крњаја,Ж., Павловић Бренеселовић,Д. (2011). Васпитачи као истраживачи сопствене праксе, <i>Настава и васпитање</i> , бр. 2, стр. 296-309 Мишкељин, Л. (2008) .Вештине руковођења и етос дечјег вртића, <i>Педагогија</i> , бр. 3, стр. 436-447 Павловић Бренеселовић, Д.(2010). Од тима до заједнице учења, <i>Педагогија</i> , 2, стр. 236-246 Павловић Бренеселовић, Крњаја, Ж. (2012) Интерактивни систем професионалног развоја, <i>Андрагошке студије</i> , 2: стр. 145-162.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 2	
Методе извођења наставе предавања са дискусијом, рад у групама, семинарска и практична вежбања, мини истраживања и есеји студената са презентацијом			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испт	60
колоквијум-и			
семинар-и	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика васпитног рада			
Наставник: Бојовић П. Жана			
Статус предмета: обавезни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: нема			
Циљ предмета Проширивање и надоградња досадашњих систематизованих сазнања о принципима, методама, поступцима и средствима васпитног рада. Разумевање интердисциплинарности методике васпитног рада и њену усмереност на васпитну компоненту развоја личности.			
Исход предмета Студент: 1) разуме основне аспекте и подручја методике васпитног рада; 2) уочава узрочно-последичну повезаност принципа васпитног рада и у друштвеном контексту; 3) разуме суштину метода васпитног рада и њима одговарајућих поступака и средстава; 4) поседује сазнања о правилном избору садржаја васпитног рада.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Појмовно одређење методике васпитног рада; Аспекти методике васпитног рада; Методичке области и подручја васпитног рада; Класификација метода васпитног рада; Општи принципи васпитног рада; Методе, средства и поступци васпитног рада (уверавање, вежбање и навикавање, подстицање, казна); Критеријуми за избор садржаја васпитног рада; Методика васпитног рада у контексту развијања способности учења; Методика васпитног рада у функцији схватања вредности и моралног васпитања; Подручја, врсте и организација васпитног рада у настави и ваннаставним активностима. <i>Практична настава:</i> Практичне вежбе у примени принципа, метода, средстава и поступака васпитног рада.			
Литература Suzić, N. (2005). <i>Pedagogija za XXI vijek</i> , Banja Luka: TT-Centar. (395-568) Сузић, Н., Бранковић, Д., Илић, М., Јоргић, Д., Микановић, Б., Јевтић, Б. (2010). <i>Вршњачко насиље</i> . Филозофски факултет: Бања Лука.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	Практична настава: 1
Методе извођења наставе: предавања, монолошка и дијалогска метода, дискусија, истраживачки рад.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава		усмени испт	50
колоквијум-и	30		
семинар-и	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Државно уређење са школским законодавством			
Наставник: Рапајић М. Милан			
Статус предмета: изборни, VII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: Државно уређење са школским законодавством као правни предмет на Педагошком факултету (који је иначе спој одређених тематских целина 3 веома значајна и обавезна предмета на студијама правних факултета: Увода у право, Уставног права и Управног права – његовог тзв. организационог дела) треба да студенте завршне године студија упозна са основама права и државног уређења како на теоријскоправном нивоу применом упоредног метода у односу на друге стране уставнополитичке системе тако и са основама уставног система Републике србије односно система власти. Имајући у виду да свршени студенти педагошких факултета раде са децом предшколског узраста и пре свега кроз прва четири разреда основне школе, неопходно је упознавање са издвојеном и младом граном права а то је Права детета. У коначном циљ предмета који у свом другом делу носи назив „Школско законодавство“ је студенте упознати са законском регулативом (а претходно и са уставним основана) система васпитања и образовања у Републици Србији.			
Исход предмета: Полагањем предмета „Државно уређење са школским законодавством“ будући педагози имаће основна знања о појму државе, државне власти, функцијама државне власти, облицима владавине, државном уређењу Србије, људским ,грађанским као и правима деце. Студенти ће у потпуности бити упознати са уставним и законодавним основама школског законодавства у Србији.			
Садржај предмета Теоријска настава: <u>Државно уређење</u> : 1.Држава и државна власт;2. Државно уређење Републике Србије; 3.Појам и елементи правне норме, правног акта и правног система;4. Људска и грађанска права; 5.Права детета; Школско законодавство: 1. Систем образовања и васпитања у Републици Србији 2. Квалитет образовања и васпитања; 3. Образовно васпитне установе и друге организације; 4. Програми образовања и васпитања; 5. Права детета и ученика; Практична настава: Предавања и интерактивна настава (дискусије, писани есеји, семинарски радови, презентације, случајеви из праксе) о положају наставника, васпитача и стручних сарадника - врсте послова; услови за пријем у радни однос; дозвола за рад – лиценца; приправници и пријем у радни однос; уговор о извођењу наставе; педагошка норма; непуну и пуно радно време; удаљавање са рада.			
Литература: Душица Палачковић-Зоран Поњавић, Основи државног уређења и школског законодавства, Ужице, 2007 Додатна: Славољуб Вукићевић, Основи државног уређења и школског законодавства, Учитељски факултет у Ужицу, Београд,1997; Милан Рапајић, О правној држави и владавини права – нека разматрања; Гласник права, бр.3/2012, стр.1-27 Милан Рапајић, Одговорност родитеља за штету коју причине деца, Српска правна мисао,бр.1-4/2005			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе: предавања, презентације, семинарски радови, дискусије и предлози. Студије случаја.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	Завршни испит
активност у току предавања		15	писмени испит
практична настава		10	усмени испт
колоквијум-и		15	
семинар-и		10	
Начин провере знања могу бити различити наведено у табели су само неке опције: (писмени испити, усмени испт, презентација пројекта, семинари итд.....			
*максимална дужна 1 страница А4 формата			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Акционо истраживање			
Наставник: Стаматовић Д. Јелена			
Статус предмета: изборни, VII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета			
Оспособљавање студената за аналитичко-истраживачки рад у школи/предшколским установама Оспособљавање за практичну реализацију истраживања у школи и коришћење резултата у циљу унапређивања праксе. Упознавање студената са значајним својствима, применом и функцијама акционих истраживања и могућностима мењања појава у пракси;			
Исход предмета			
Стденти су оспособљени да самостално анализирају праксу и идентификују проблеме истраживања. Разуме функције, својстава и начела акционог истраживања; оспособљеност за успешну примену акционих истраживања и мењање праксе која се истражује; оспособљеност за побољшање рационалности васпитно рационалности васпитно-образовне праксе и ефикасније решавање проблема у васпитном процесу.цРазвијене вештине тимског рада у спровођењу акционих и малих истраживања у школи/предшколској установи.			
Садржај предмета			
Теоријска настава			
Аналитичко истраживачки рад у школској пракси. Области и избор проблема истраживања у школској пракси. Начини развијања рефлексивне праксе у школи. Примена различитих инструмената у аналитичко истраживачком раду педадгога. Појам, циљ, функција, начела акционог истраживања. Разлике акционог и емпиријско-аналитичког истраживања. Обележја акционог истраживања. Предности и недостаци. Акциона истраживања као критичка пракса. Врсте акционих истраживања. Методе и поступци и инструменти у акционом истраживању. Извођење акционог истраживања и резултати истраживања.			
Практична настава			
Планирање и скица акционог истраживања. Значај тимског рада у припреми и реализацији истраживачких активности.			
Литература:			
Банђур, В и Н. Поткоњак (1996). <i>Педагошка истраживања у школи</i> . Београд: Учитељски факултет, Центар за усавршавање руководиоца у образовању.			
Пешић, М. (2004). <i>Педагогија у акцији</i> . Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду.			
Поткоњак, Н., Трнавац, Н., Матовић, Н. и Е. Хебиб (2008). <i>Инструменти за рад школског педагога</i> . Београд: Педагошко друштво Србије.			
<i>Развој истраживачке праксе у школи</i> (2016). (ур. Максић С. и И. Ђерић). Београд: Институт за педагошка истраживања.			
Максимовић Ј., Османовић, Ј. (2016). <i>Истраживања педагога у школи: примери рефлексивне праксе</i> . Ниш: Филозофски факултет.			
Ковачевић, Д. и Озорлић Доминић, Р. (ред.) (2001). <i>Акцијско истраживање и професионални развој учитеља и наставника</i> . Загреб: Агенција за одгој и образовање			
Кундачина, М. и Банђур, В. (2004). <i>Акционо истраживање у школи</i> . Ужице: Учитељски факултет.			
Максимовић, Ј. (2012). <i>Акциона истраживања у педагошкој теорији и пракси</i> . Ниш: Филозофски факултет.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 1	
		Практична настава: 2	
Методе извођења наставе: предавања, дискусија, рад у малим групама, тимска настава,			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	
активност у току предавања		10	
практична настава		20	
колоквијум-и		20	
			
Завршни испит		поена	
писмени испит		50	

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика рада у комбинованом одељењу			
Наставник : Маринковић С. Снежана			
Статус предмета: изборни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: положен испит из <i>Дидактике</i>			
Циљ предмета: Упознавање студената са основним законима, принципима, правилима, методама и облицима на којима се заснива наставни процес у комбинованом одељењу; унапређивање истраживачког рада у овој области; оспособљавање студената за унапређивање рада у комбинованом одељењу заснованом на резултатима истраживања; подстицање интересовања за проблеме наставе у комбинованом одељењу			
Исход предмета: Да студент на основу стечених знања може успешно унапређивати рад у комбинованом одељењу сеоској школи.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Друштвени и педагошки значај школа са комбинованим одељењима. Комбинована одељења у школској мрежи Србије. Улога педагога у малим сеоским школама. Теоријске основе рада у комбинованом одељењу; недостаци постојеће организације образовно-васпитног рада у комбинованом одељењу; закони, принципи (флексибилности, учитељеве креативности и стручне аутономности, ученичке самоактивности, диференцијације и индивидуализације наставног рада, континуираног праћења индивидуалног развоја и напредовања ученика, хоризонталне и вертикалне интеграције). Правила, методе и облици рада. Модели комбиновања (ближи – удаљенији разреди). Планирање засновано на вертикалној и хоризонталној интеграцији наставних садржаја и уважавању услова у којима комбинована одељења раде. Практична примена стечених знања, консултације, семинарски радови.			
Литература Луčić, К., Matijević, М. (2004), <i>Nastava u kombiniranim odjelima</i> . Zagreb: Školska knjiga. Богнар, Ј. (1982), <i>Рад у подручној школи</i> . Загреб: Школска књига. Ивић, И., Пешикан, А., Антић, С. (2004), <i>Модул за мале школе и комбинована одељења</i> , интерни материјал, Београд. Маринковић, С. (2006). Партиципативно учење у комбинованом одељењу. <i>Педагогија</i> , LXI, 4, стр. 453–46-9]. Маринковић, С. (2007). Како наставник перципира активности ученика у комбинованом одељењу. <i>Педагогија</i> , LXII, 2, стр. 231–246 [UDK 37; ISSN 0031-3807]. Трнавац, Н. (1992), <i>Мале сеоске школе</i> . Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета. Шпијуновић, К. (2003), <i>Рационализација рада у комбинованом одељењу</i> . Ужице: Учитељски факултет.			
Број часова активне наставе:		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе: предавања, дискусија, рад у малим групама, тимска настава, пројекатска настава			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	10	Писмени испит	
Практична настава	20	Усмени испит	70
Колоквијум-и			
Семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Филозофија религије			
Наставник: Ерић Д. Миломир			
Статус предмета: изборни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: 1) Упознавање студената са основним појмовима и проблемима митологије и религије; 2) Упознавање са значењем и значајем религије (нар. великих светских монотеистичких религија), као темељне претпоставке људске историје, културе и цивилизације; 3) Однос вере и морала, оспособљавање студената за толерантан, културан и цивилизован однос према људима разних вероисповести; 4) Увођење студената у проблематику ремитологизације, манипулације и (зло)употребе вере; 5) Едукација студената за праћење процеса клерикализације и секуларизације религије у савременим условима; 6) Примена етичких и естетичких категорија на валоризацију богослужења, верских секти, итд. 7) Указивање на утицај који религијске вредности врше на образовно-васпитни процес као и на његову зависност од религијског и културног контекста.			
Исход предмета: Овладаност основним појмовима, проблемима, становиштима, историјским периодима и теоријама филозофије религије; изграђивање и заузимање ставова о најзначајнијим друштвеним питањима, развијање духа толеранције према различитим религијама и културама; разумевање праваца развоја модерне и постмодерне мисли.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Теоријска настава се реализује према програму кроз предавања. Наставни програм се односи на основне појмове и проблеме филозофије, социологије и психологије религије. У овом курсу, студенти ће се упознати са основним појмовима и проблемима из митологије, историје религије, теологије и религијске културе разматране с филозофског становишта.			
Литература 1. Шушњић, Ђ. (1998), <i>Религија I–II</i> ; Београд: Чигоја штампа. 2. Крешић, А. (2006), <i>Филозофија религије</i> , Филип Вишњић.			
Шири литература: 3. Павићевић, В. (1980), <i>Социологија религије (са елементима филозофије религије)</i> , Београд, БИГЗ 4. Елијаде, М. (1996), <i>Водич кроз светске религије</i> , Београд, Народна књига/Алфа.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 0	
Методе извођења наставе: У извођењу наставе користе се монолошка и дијалошка метода, затим метода текстуалне анализе. У темама које то дозвољавају користе се мултимедијални садржаји.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	20	Писмени испит	
Практична настава		Усмени испит	60
Колоквијум-и			
Семинар-и	20		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика наставе српског језика и књижевности			
Наставник: Пурић С. Далиборка			
Статус предмета: изборни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: Нема			
Циљ предмета: Стицање теоријских и практичних знања из методике наставе српског језика и књижевности. Проширивање, продубљивање и функционално повезивање општих (дидактичких) и посебних методичких знања на примерима програмских садржаја наставе српског језика. Развијање способности истраживања, тимског рада, критичког и стваралачког приступа у професионалном раду.			
Исход предмета Овладаност теоријским и практичним знањима из области методике наставе српског језика и књижевности – разумевање природе и карактеристика наставног програма, циља, задатака, садржаја и исхода наставе српског језика. Оспособљеност за проширивање, продубљивање и функционално повезивање општих (дидактичких) и посебних методичких знања на примерима програмских садржаја наставе српског језика. Разумевање процеса усвајања садржаја различитих предметних подручја наставе српског језика. Оспособљеност за самосталан, креативан, критички, тимски и истраживачки рад.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Методика наставе српског језика и књижевности као научна и наставна дисциплина. Појам, значај и циљеви наставе српског језика. Наставни принципи, методологија наставе српског језика и наставни системи (аналитичко-интерпретативни, корелацијско-интеграцијски, интегративна, диференцирана, проблемска настава, учење путем открића). Вредновање у настави српског језика у складу са образовним стандардима. Садржаји наставе српског језика према предметним подручјима. Књижевни текст као интегративни елеменат наставе српског језика. Могућности васпитног рада у настави посредством књижевног текста. Уџбеник и наставна средства. Савремени медији у настави. Планирање и програмирање наставног рада. <i>Практична настава</i> Самостално и креативно развијање модела организације наставе у оквиру појединих предметних подручја и критичка процена развијених модела. Истраживачки приступ планирању, организацији, реализацији и евалуацији наставе српског језика у млађим разредима основне школе.			
Литература Милатовић, Вук (2013). <i>Методика наставе српског језика и књижевности</i> , Београд: Учитељски факултет. Николић, Милија (2006). <i>Методика наставе српског језика и књижевности</i> , Београд: Завод за уџбенике. Илић, Павле (2006). <i>Српски језик и књижевност у наставној теорији и пракси, методика наставе</i> , Нови Сад: Змај. Вучковић, Мирољуб (1993). <i>Методика наставе српског језика и књижевности у млађим разредима основне школе</i> , Београд: ЗУНС. Росандић, Драгутин (1989). <i>Методика књижевног одгоја и образовања</i> , Загреб: Школска књига.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 1	Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: монолошка, дијалогска, текстовна, аналитичкосинтетичка, метода показивања, метода истраживања			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава		усмени испит	60
колоквијум-и	20		
активност у току вежби	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика наставе математике			
Наставник: Маричић М. Сања			
Статус предмета: изборни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета: Стицање теоријских и практичних знања из методике наставе математике; упознавање и разумевање специфичности и законитости процеса сазнавања и учења у настави математике; оспособљавање за анализу, компарацију и примену различитих модела наставе математике; оспособљавање студената за праћење, анализу и унапређивање математичког образовања у предшколским установама и основним и средњим школама.			
Исход предмета: Разумевање законитости сазнања и учења у настави математике; разумевање природе и карактеристика програма наставе математике, циља, задатака, садржаја и исхода математичког образовања; познавање методичких поставки облика математичког образовања и ваннаставних математичких активности; разумевање процеса формирања математичких појмова и процеса усвајања математичких садржаја; разумевање специфичности вредновања у математичком образовању.			
Садржај предмета Теоријска настава Појам, предмет, значај, циљ и задаци Методике наставе математике, као научне и студијске дисциплине. Математика и математичко образовање (појам, предмет, значај, улога, савремени токови). Циљ, задаци, садржаји и образовни стандарди постигнућа за математику. Индивидуалне и узрасне могућности деце за математичко образовање. Математичко образовање као чинилац развоја деце. Гносеолошке и кибернетичке основе наставе математике. Логичке основе наставе математике (логичке операције, мисаони поступци, закони закључивања). Дидактичко-методичке основе наставе математике (принципи рада, методе рада и облици рада). Планирање и припремање у математичком обарзовању (методички захтеви, специфичности планирања). Облици математичког образовања. Методички приступ формирању математичких појмова. Праћење и вредновање у математичком образовању (врсте, начини, специфичности, евиденција и документација). Анализа карактеристика и квалитета уџбеника у настави математике. Рад са даровитим ученицима. Инклузивно образовање у математичком образовању. Настава математике у комбинованом одељењу. Практична настава Практична примена стечених знања у планирању, припремању, организовању и реализацији математичког образовања. Критичко сагледавање и промишљање праксе математичког образовања, саморефлексија и евалуација методичких решења.			
Литература Шпијуновић, К., Маричић, С. (2016). <i>Методика почетне наставе математике</i> . Ужице: Учитељски факултет. Дејић, М., Егерић, М., Михајловић, А. (2015). <i>Методика математике у разредној настави</i> . Јагодина: Факултет педагошких наука Универзитета у Крагујевцу. Kurnik, Z. (2009). <i>Znanstveni okviri nastave matematike</i> . Zagreb: Element. Ћебић, Милица (2010). <i>Почетно математичко образовање предшколске деце</i> . Београд: Учитељски факултет.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 1	Практична настава: 1
Методе извођења наставе: предавања, вежбе, практичан рад, консултације, хоспитовање, дискусије, кооперативно учење, самосталан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	10	Писмени испит	
Практична настава	20	Усмени испит	50
Колоквијум-и	20		
Семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика наставе природе и друштва			
Наставник: Василијевић Н. Данијела			
Статус предмета: изборни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: положен испит из Дидактике			
Циљ предмета: Циљ је да студенти: упознају и разумеју методичку теорију, овладају васпитнообразовним процесом и стратегијама унапређивања наставе о природи и друштву у млађим разредима основне школе; аа разумеју и успешно операционализују властите улоге у наставном контексту: да могу самостално обављати инструктивно педагошки рад у млађим разредима основне школе (часови из природе и друштва и света око нас); да разумеју и практикују вештину анализе часова (критичка конструктивна анализа и секвенцијална анализа изведених часова).			
Исход предмета: Студенти ће моћи да активно посматрају наставни процес; биће у стању освесте, разумеју и креирају начине, поступке за активирање ученика у настави о природи и друштву; упознају и овладају наставним стратегијама и технологијама за унапређивање наставног процеса, тиме и крајњих исхода учења; биће и стању да разумеју садржајну специфичност предмета света око нас и природе и друштва у млађим разредима основне школе; да анализирају различите типове питања и задатака с позиције релевантних активности и мисаоне активизације ученика; да разумеју како настаје и како се формирају правилне представе и развија појам и појмовно мишљење; да разумеју шта је надређени, подређени, сродни појам, да разликују појам од непојма, да науче различите технике појмовног представљања; да овладају техником планирања у настави о природи и друштву; да праве идејну скицу за час и сценарио за часове; да разумеју и практикују технике критичке конструктивне анализе и секвенцијалне анализе изведених часова; да овладају евалуаторском улогом педагога у домену методике наставе природе и друштва.			
Садржај предмета Теоријска настава Методика наставе природе и друштва – предмет, циљ и задаци. Однос са другим научним дисциплинама; Садржајна специфичност <i>методике наставе природе и друштва</i> ; Образовни стандарди, исходи учења. Планирање у наставном процесу. Географски садржаји у настави света око нас и природе и друштва (простор, рељеф, воде, клима, биљни и животињски свет...), историјски садржаји (национална историја, сведоци прошлости, појам времена, историјски аспект друштвених појава), социјални садржаји (појам људског друштва, друштвене групе, односи), економско-производни садржаји (привреда, гране привреде), садржаји о природи (појмовно одређење, нежива, жива природа), садржаји о култури (појам, материјална култура, социјална, духовна), саобраћајна култура, елементи васпитања за хумане односе међу половима, елементи техничког васпитања; Специфичност комбинације разноврсне наставне технологије (наставне методе, наставни системи, облици рада, извори знања..) уз мултимедијални приступ настави природе и друштва и света око нас; Стратегије наставе и учења – системи васпитно-образовног рада (пројектно учење, тимска настава, проблемска настава, индивидуализована, програмирана, егзemplарна, хеуристичка, диференцирана, модел обрнуте учионице, настава у природи). Положај ученика у настави у дигиталном окружењу. Активирајући и неактивирајући задаци, Формирање представа и појмова о природи и друштву. Посматрање, анализа и евалуација часова о природи и друштву на млађем школском узрасту. Практична настава Операционализација теоријских поставки у домену практичних решења <i>методике наставе природе и друштва</i> . Посматрање, анализа и евалуација реализованих часова природе и друштва и света око нас; Упознавање са техникама критичке-конструктивне анализе, моделима афирмативног инструктивног индивидуалног и тимског рада;			
Литература Благданић, С., Банђур, В. (2018). <i>Методика наставе природе и друштва</i> . Београд: BIGZ. Василијевић, Д. (2022). <i>Практикум из методике наставе природе и друштва (од корица до корица и назад)</i> . Ужице: Педагошки факултет. Василијевић, Д. (2004). <i>Формирање појмова о природи</i> . Ужице: Учитељски факултет. Маринковић, С., Ерић, М. (2019). <i>Појмови у настави природе и друштва</i> . Ужице: Педагошки факултет. Петровић, В. (2006). <i>Развој научних појмова у настави познавања природе</i> . Јагодина: Графопринт. Пешикан, А. (2003). <i>Настава и развој друштвених појмова код деце</i> . Београд: Завод за уџбенике и наставна средства. Цветићанин, С. (2009). <i>Методика наставе познавања природе I</i> . Сомбор: Педагошки факултет.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 1	
Број часова активне наставе		Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: предавања, вежбе, практичан рад, дискусије, истраживачки рад, полемике, дебате, групни рад, индивидуални рад, хоспитовање.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	40
практична настава	30	усмени испит	
колоквијум-и	30		
семинар-и			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика наставе музичке културе			
Наставник: Судзиловски М. Данијела			
Статус предмета: изборни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета Упознавање студената са програмским садржајем наставе музичке културе, методиком наставе музичке културе, њеним специфичностима у оквиру предмета.			
Исход предмета Будући педагози знају програмске садржаје наставе музичке културе у основној школи и методске поступке у оквиру наставе музичке културе.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Програмски садржаји наставе музичке културе у млађим и старијим разредима основне школе: теорија музике, музички облици, историја музике, музички инструменти Методски поступци обраде песама и слушања музике.			
Литература Судзиловски, Д., Терзић, Е. (2008). <i>Вокално-инструментална настава</i> . Ужице: Учитељски факултет. Тајчевић, М. (1969). <i>Основе музичке писмености</i> . Београд: Просвета. Ивановић, Мирјана. <i>Методика наставе музичког васпитања у основној школи</i> , Нота, Књажевац, 1981. Стојановић, Гордана (1996). <i>Настава музичке културе од 1. до 4. разреда основне школе</i> , Приручник за учитеље и студенте учитељског факултета, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. Ивановић, Нада (2007). <i>Методика општег музичког образовања за основну школу</i> . Завод за уџбенике, Београд.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 1	Практична настава: 1
Методе извођења наставе Метода усменог излагања, разговора, рад на нотном тексту, демонстрације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава		усмени испт	30
колоквијум-и	30		
семинар-и	30		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм : Педагогија			
Назив предмета: Методика наставе ликовне културе			
Наставник: Кристинка И. Селаковић			
Статус предмета: изборни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета			
Стицање теријско уметничког и практичног знања, компетенција и вештина из области методике наставе ликовне културе и основних појмова ликовног језика. Упознавање са савременим начинима рада и методичком праксом. Стицање и упознавање са основним појмовима о уметности и њеном схватању, принципима функционисања и ликовној пракси, историјским развојем ликовне уметности.			
Исход предмета			
Студент поседује неопходна теоријска знања и компетенције које се односе на основне појмове и садржаје из ликовног образовања и васпитања. Схвата основне појмове ликовног језика и уме да решава ликовне проблеме и поседује ликовну писменост. Способан је да примени знање које се односи на општа питања из области методике ликовне културе и способан је да их примени у планирању, реализацији и евалуацији наставе ликовне културе. Оспособљен је да стечено знање примени у праћењу наставног процеса.			
Садржај предмета			
Теоријска настава			
Основи појмови из методике наставе ликовне културе. Методика ликовне културе као научна дисциплина. Историјски развој ликовне педагогије код нас. Развој схватања, идеја и приступа ликовној педагогији. Савремени поглед на улогу и значај ликовне уметности. Психологија стваралаштва у ликовној култури. Развој дејег ликовног изражавања. Креативност и мотивација у настави ликовне културе. Уметничко дело у настави ликовне културе. Елементи васпитно-образовног рада у ликовној култури. Општи и специфични циљеви ликовног васпитања и образовања. Дидактички принципи методе, стратегије и технике у настави ликовне кутлуре. Типови часова и облици рада у настави ликовне културе. Образовни исходи у настави ликовне културе. Средина за учење, наставна средства и материјали. Уџбеник у настави ликовне културе – проблеми и изазови. Вредновање и излагање дејег стваралаштва.			
Практична настава			
Проучавање и анализирање основних педагошко-дидактичких елемената у настави ликовне културе. Планирање, праћење и вредновање часа/наставе ликовне културе. Методички савети за припремање наставе. Портфолио наставника. Портфолио ученик			
Литература			
Karlavaris, Bogomil (1991): <i>Metodika likovnog odgoja I</i> . Rijeka: Hofbauer p.o. Филиповић, Сања (2011): <i>Методика ликовног васпитања и образовања</i> . Београд: Универзитет уметности у Београду и Издавачка кућа Klett. Филиповић, С. (2017). Методичка пракса ликовнох педагога, Београд, ауторско издање у ел. форми Šefer, Jasmina (2005). <i>Kreativne aktivnosti u tematskoj nastavi</i> . Beograd: Institut za pedagoška istraživanja. Хаџи Јованчић, Невена (2012). <i>Уметност у општем образовању: Функције и приступи настави</i> . Београд: Учитељски факултет и Клет.			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 1	Практична настава: 1
Методе извођења наставе			
Предавања, вежбе, илустративно-демонстративна, дијалогска, практични самостални и тимски рад, консултације, менторски рад.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испт	
колоквијум-и	10		
семинар-и	10		

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Педагогија			
Назив предмета: Методика наставе физичког васпитања			
Наставници: Шекељић В. Горан			
Статус предмета: изборни, VIII семестар			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: нема			
Циљ предмета јесте да: упозна студенте са општим теоријским, здравствено-биолошким, педагошким, друштвеним и психолошким основама физичке културе; студенти добију сазнања о процесу и законитостима процеса физичког васпитања, наставним садржајима, организационим облицима вежбања, наставним технологијама, принципима, методолошким поступцима који се користе у настави; упуту студенте да користе стручну и научну литературу, да их оспособи за све облике самообразовања и непрестаног усавршавања и подстакне истраживачку радозналост; код студената развија критички однос према превазиђеним методичким схватањима, површности и импровизацији у раду			
Исход предмета: Стечена савремена теоријских и методичких знања из ове методичке дисциплине која проучава процес физичког васпитања и његове законитости. У првом реду то су тзв. теоријски аспекти у које спадају: садржај и педагошка суштина физичког васпитања, циљ и задаци, средства, општи принципи и норме деловања.			
Садржај предмета Теоријска настава: Епистемиолошко одређење физичке културе у систему наука; Методика физичког васпитања – дефиниција, појам и тематски простор; Тумачење основних појмова: физичка култура, физичко васпитање, физичко образовање, физичка (телесна) вежба и вежбање, игра, спорт, гимнастика, спортска рекреација, кинезитерапија, моторичке способности, функционалне способности, антрополошке карактеристике, моторичка умења, вештине и навике, техника, стил, тактика и др.; Улога физичке културе у филогенетском и онтогенетском развоју човека; Историјски развој физичке културе; Циљ физичке културе у савременом друштву; Циљ школског и предшколског физичког васпитања; Физиологија телесног вежбања. Практична настава: Стицање практичних методичких знања о физичком васпитању; Методичке основе физичког васпитања (час физичког васпитања и усмерене активности); Телесна вежба и игра – основна средства физичког вежбања.			
Литература: Шекељић, Г. и Стаматовић, М. (2008). <i>Теорија и методика физичког васпитања 1</i> , Учитељски факултет, Ужице. Шекељић, Г. и Стаматовић, М. (2014). <i>Теорија и методика физичког васпитања 2</i> , Учитељски факултет, Ужице.			
Број часова активне наставе:	Теоријска настава: 1	Практична настава: 1	
Методе извођења наставе: предавачка, коперативни рад у малим групама, тимско учење, проблемска настава; истраживања студената (индивидуално и у групи), консултације, семинарски радови, дебатни клубови, тестови знања, визуелни прикази: филмови, слике, видео клипови.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Присуство предавањима и вежбама	10	Завршни испит се може организовати писмено (тест) или усмено	50
Колоквијум	20		
Семинарски рад	20		